

kutere, hvad der skal gøres. Skal vi, som udenrigsministeren har svaret, have en regeringskonference med en juridisk bindende erklæring? Hvis det er det, der skal til, kunne vi diskutere, hvordan vi får det. Men det kræver, at vi venter med at godkende Lissabontraktaten.

Derfor vil jeg endnu en gang appellere til alle de SF'ere og Socialdemokrater, der nu er kommet ned i salen, til at gøre op med sig selv, om konflikttretten og kampen mod social dumping er det vigtigste, eller om hensynet til, at Danmark og statsministeren opfører sig pænt, er det vigtigste.

Kl. 15:42

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Mens medlemmerne bevæger sig mod deres pladser, for at vi kan gennemføre afstemningen, skal jeg give den oplysning, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse under punkt 12, forespørgsel nr. F 19 til velfærdsministeren og integrationsministeren, ikke vil finde sted i dag, men først foregå på torsdag. Herefter går vi til afstemning.

Kl. 15:43

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 40 (se side 3631) fremsat af Michael Aastrup Jensen (V), Kim Mortensen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Helle Sjelle (KF), Lone Dybkjær (RV) og Anders Samuelsen (NY), og afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 82 (V, S, SF, KF, RV og NY), imod stemte: 18 (DF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 40 er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 39 (se side 3626) af Line Barfod (EL) og forslag til vedtagelse nr. V 41 (se side 3640) af Morten Messerschmidt (DF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til velfærdsministeren og integrationsministeren:

Vil regeringen redegøre for, om de offentlige midler, som anvendes til fremme af integration af indvandrere og flygtninge, i tilstrækkeligt omfang giver de ønskede resultater, og tilkendegive, hvorvidt regeringen vil medvirke til en kritisk gennemgang af støtten til integrationsprojekterne med henblik på at opnå mere integration for pengene?

Af Naser Khader (NY) og Jørgen Poulsen (NY).
(Anmeldelse 12.03.2008. Fremme 25.03.2008).

Kl. 15:44

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil bede hr. Naser Khader om at motivere forespørgslen.

Kl. 15:44

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Naser Khader (NY):

Integrationsministeriet og Velfærdsministeriet administrerer en række puljer, der har til formål at styrke og videreudvikle integrationsindsatsen samt bidrage til at udvikle nye metoder og redskaber til at opnå en bedre integration for indvandrere og flygtninge i det danske samfund. Men noget kunne tyde på, at nogle af pengene ikke bliver fordelt til de rigtige personer, for- eninger og projekter. Spørgsmålet er, om vi får nok integration for pengene.

Baggrunden for denne forespørgsel tager ikke blot sit udgangspunkt i de begivenheder, der fandt sted tidligere på året – det var kun toppen af isbjerget. En stor del af de unge begrundede deres voldelige adfærd med genoptrykning af Muhammedtegningerne i forbindelse med dødstruslerne mod Kurt Westergaard, men det var vist de færreste, som i ramme alvor kunne tage dette argument for gode varer.

INy Alliance mener vi, at urolighederne er et åbenlyst resultat af en fejlslagen integrationsindsats på en række områder såsom ligestilling, bekæmpelse af ekstremisme, bekæmpelse af diskrimination, manglende integration på arbejdsmarkedet, i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne. Vi mener, at en del af ansvaret skal placeres hos den såkaldte integrationsindustri og dermed også i Integrations- og Velfærdsministeriets fordelingspolitik og faglige indsigt, som man må

gå ud fra danner grundlaget for den økonomiske støtte, som ministerierne hvert år tildeler industrien.

På den baggrund ønsker vi en redegørelse fra regeringen om, hvorvidt de offentlige midler, som anvendes til fremme af integration af indvandrere og flygtninge, i tilstrækkeligt omfang giver de ønskede resultater, og en tilkendegivelse af, hvorvidt regeringen vil medvirke til en kritisk gennemgang af støtten til integrationsprojekterne med henblik på at opnå mere integration for pengene.

Kl. 15:46

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren for forespørgerne, og den første til at besvare forespørgslen er velfærdsministeren – der foreligger så en anden rækkefølge, forstår jeg, for på mit papir står der velfærdsministeren, men det er suverænt regeringens afgørelse, hvilken af ministrene man vil lade tale først. Derfor giver vi ordet til integrationsministeren.

Kl. 15:47

Besvarelse

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg er glad for på den korte tid i store linjer at få sagt noget om de mange succesfulde integrationsinitiativer, som jo er det, der tegner hovedbilledet. Og jeg kan da også sige med det samme, at jeg undrer mig over – sådan som jeg har forstået forespørgslen – at man går så meget op i projekterne, fordi det jo kun er en mindre del af arbejdet, som i øvrigt er aftalt med alle satspuljeparterne.

Jeg ser helt anderledes på det end hr. Naser Khader. Hvis man ser ud over Danmark og integrationsindsatsen, kan man næsten sige, at der både i Folketinget og i befolkningen jo er tale om et nationalt kompromis, og når det drejer sig om satspuljerne er hver eneste krone aftalt med satspuljeparterne.

Men som sagt, det generelle arbejde er jo dér, hvor der gøres den største indsats, dvs. i forbindelse med modtagelsen af flygtninge og familiesammenførte, beskæftigelsen, danskundervisningen og altså dermed sprogskolerne og sprogstimuleringen i skolerne, indsatsen for at få flere unge til at gennemføre en erhvervsuddannelse, den boligsociale indsats og meget mere. Der er simpelt hen taget initiativ på initiativ, og det er da også lykkedes at skabe en lang tid

balance i indvandringen til Danmark. Der er kommet styr på tilstrømningen, og det betyder jo også, at der kan sættes flere kræfter ind på integrationen, og vi kan se nu, at det har kunnet betale sig, at denne regering har gjort så stor en indsats for integrationen.

Også i medierne har man faktisk i de sidste par måneder set mange historier om, at det går fremad, og vi kan sige, at vi i dag har den laveste arbejdsløshed også for nydanskere. Siden 2001 er 43.000 flere nydanskere fra tredjelande kommet i beskæftigelse, og beskæftigelsesfrekvensen er bare det sidste år steget fra 50 til 55. Det er ikke set før.

Det er også lykkedes denne regering at øge antallet af nydanske elever på ungdomsuddannelserne og på de videregående uddannelser.

Hvordan ser det ud fra nydanskernes side? Spørger man dem, føler tre ud af fem sig godt integreret i Danmark, og nye brugerundersøgelser af tilbuddene under integrationsprogrammet for de nyankomne flygtninge og familiesammenførte viser stor tilfredshed fra deres side med danskundervisningen og de aktive tilbud.

Jeg skal også nævne, at der ydes en vældig indsats af det frivillige Danmark på alle måder. Der indgås også flere og flere venskaber mellem danskere og nydanskere, og udviklingen i antallet af nydanskere, der oplever diskrimination, tror jeg vi må sige er generelt faldende, men der er desværre stadig sørgelige undtagelser.

Vi kan også se, at der er flere danskere, der bliver gift med en nydansker, altså en, der har boet her og er bekendt med den danske kultur, hvorfor man altså ikke behøver at begynde forfra med integrationen. Hvor det i 2001 var 63 pct., der blev gift med en person bosat i udlandet, er det i dag kun 38 pct., altså fra 63 pct. til 38 pct. siden 2001. Det er en række positive tendenser, som ikke er til at komme uden om.

Men der er da naturligvis stadig mange udfordringer. Der er, som hr. Naser Khader talte om, nogle få grupper, som vi simpelt hen ikke vil finde os i at have her i samfundet, radikaliserede grupper, kriminelle bander, og derfor har regeringen jo også, som det fremgår af reageringsgrundlaget, nedsat en gruppe til at se på, hvordan vi kommer videre med det kriminalpræventive og ikke mindst med antiradikaliseringsindsatsen.

Udfordringen består også i, at der vil være mange unge nydanskere de kommende år. Nogle undersøgelser viser jo, at specielt måske nogle af pigerne er ved at have en lige så høj uddan-

nelsesfrekvens som drengene på nogle af de høje uddannelser, men vi ved også, at der er andre nydanske elever, der har store faglige problemer i skolen. PISA-undersøgelserne viser, at halvdelen af eleverne fra ikkevestlige lande ikke har læsekompetencer til at kunne klare en ungdomsuddannelse. Det er klart, at der også skal sættes ind for at hjælpe dem, der så kommer ind, især drengene, fordi de fortsat alt for ofte falder fra uddannelserne, også fordi de har svært ved at opfylde faglige krav og har svært ved at få en praktikplads, fordi de ikke er gode nok til dansk.

Kl. 15:52

Men det kan altså ikke spærre for det faktum, at mange flere nydanskere er kommet i beskæftigelse i de senere år, mens der altså stadig er en kæmpe indsats at gøre over for dem, der ikke er kommet i arbejde.

På den ene side er nogle af pigerne altså dygtigere end drengene, og på den anden side er der andre områder, hvor kvinderne halter bagud. Det er jo præcis dér, at vi også har de særlige indsatser, herunder projekterne, og vi overvåger hele tiden løbende, hvor det er, det halter bagud, og så prøver vi at sætte ind der. Mange af projekterne, som jeg forstår hr. Naser Khader er så optaget af, har jo involveret masser af frivillig arbejdskraft. Det er et meget vigtigt punkt for mig, at det frivillige Danmark deltager i denne væsentlige opgave.

Det er selvfølgelig vigtigt, at vi hele tiden sætter på de unge, så de kan virkeliggøre en drøm, som langt de fleste utvivlsomt har, om, at de kan blive medlem af det danske samfund og også føle, at de er det, sådan som Grundtvig jo også i sin tid skrev det.

Det er utrolig vigtigt, også for antiradikaliseringen – det siger eksperterne faktisk – at indvandrere og nydanskere føler sig som en del af vores samfund, og at de også er en del af det. Og derfor er det selvfølgelig vigtigt at udvise respekt for det enkelte menneske uanset kulturel baggrund, for at alle føler sig som en del af det danske folk og de værdier, som vi i Danmark hylder.

Hovedindsatsen på integrationsområdet er jo det basale: modtagelse, boligplacering, sprogstimulering, danskundervisning og aktivering. Det er i meget høj grad kommunerne, der har ansvaret for det, men vi bistår jo fra Integrationsministeriets side på alle måder, og vi mener også, at vi har sammensat reglerne på en sådan måde, at

kommunerne føler incitamenter til virkelig hele tiden at følge op på indsatsen.

Der er indført resultattilskud til kommunerne, så kommunerne får et tilskud på 30.000 kr., når en udlænding har gennemført danskuddannelse, og 40.000 kr. når en udlænding kommer i arbejde. Der er taxameterstyring af danskuddannelse og ændrede refusionsregler, så vi præmierer de aktive kommuner. Men det er klart, at vi hele tiden overvåger det for at se, om det kan blive bedre, og jeg selv og mine embedsmænd er hele tiden i løbende dialog med de involverede, erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter osv. og ikke mindst kommunerne, som vi hele tiden holder øje med og bistår og følger op på, når de har problemer, eller når vi synes, at de ikke gør det godt nok.

Vi støtter jo nemlig mange lokale projekter, netop for at styrke og videreudvikle integrationsindsatsen. Vi er ikke de eneste, der gør det. Der er også projekter i Danmark, der er støttet af EU, af kommuner, af private fonde og af Landsbyggefonden.

Der er altså tale om utrolig mange gode kræfter, der deltager i integrationsindsatsen i Danmark, lige fra de kommunale sagsbehandlere, der møder de nyankomne, til de mange frivillige kræfter, der gladelig bruger en masse tid på det her.

Hovedparten af de midler, der bruges på de enkeltstående integrationsprojekter, som altså er en lille del af hele integrationen, er som nævnt satspuljemidler, hvor alle partier bortset fra Enhedslisten indgår i beslutningerne, og det er noget, som ordførerne jo nøje kan følge med i, fordi vi hele tiden orienterer om, hvordan det går, og hvad pengene går til.

Det er vigtigt for mig at sige her, at jeg måske føler, at hr. Naser Khader er nogle år bagud, for vi er meget påpasselige, og jeg har igen understreget, efter jeg blev minister i Integrationsministeriet, at projekter altså ikke er noget med livsvarige ydelser til en god idé. Meningen er jo netop, at det frivillige arbejde, om jeg så må sige, må lægges det til, der ligger i, at de yder en arbejdsindsats. Masser af dem er jo båret af et stort frivilligt engagement, men vi er desværre også nødt til at skuffe mange og sige, at hvis det har kørt et par år, er vi nødt til at kræve, at de bliver selv bærende, og så stopper vi tilskuddene, og vi stopper selvfølgelig tilskuddene, hvis der er tale om, at det ikke er gået godt.

Jeg må sige, at efter jeg er blevet minister, er jeg også blevet overrasket over, hvor mange

penge vi egentlig bruger på evaluering. Jeg siger ikke, at det ikke kan blive bedre, for det kan altid blive bedre, men jeg er nødt til at sige, at Integrationsministeriet i lighed med Velfærdsministeriet og en række andre ministerier i de seneste år netop har haft øget fokus på den opstilling af klare succesmål og måling af effekten af den gennemførte indsats, som nu efterspørges.

Kl. 15:57

Vi er naturligvis interesserede i, at vi for de penge, vi har, er med til, at både den generelle indsats og projekterne opnår de ønskede resultater, og at vi får mere integration for pengene. Det er noget, vi hele tiden er opmærksomme på.

Arbejdet har også resulteret i, at alle projekter særskilt skal redegøre for den forventede effekt af projektet, samt hvordan projektet kan videreføres efter projektets afslutning.

Så altså, når der bliver spurgt til, om vi fra regeringens side vil medvirke til en kritisk gennemgang af støtten til integrationsprojekterne med henblik på at opnå mere integration, er mit svar, at det synes jeg egentlig vi gør, og vi har jo også Rigsrevisionen hængende over os, som godkender vores arbejde. Vi finder selv, at arbejdet er tilfredsstillende, fordi vi hele tiden har pisen over nakken. Jeg har også understreget over for embedsværket, at vi aldrig kan blive færdige med det her. Vi er nødt til hele tiden at være selvkritiske, vi er nødt til hele tiden at svinke pisen over hinanden, vi er nødt til hele tiden at se efter i sømmene, om det, vi gør, er rigtigt: Er det blevet gammeldags, kan det gøres bedre, fungerer det godt, er der nye ting, vi skal tage op? For når noget bliver bedre, er der noget, der er mindre godt, og så kaster vi os over det, og så kommer der gode ideer i ansøgningerne om projekter.

Men som sagt, vi kan altid blive meget bedre, men det, jeg efterlyser hos hr. Naser Khader nu, er jo ganske enkelt noget helt konkret: Hvor er det, hr. Naser Khader mener at vi ikke får nok for pengene?

Kl. 15:59

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til integrationsministeren, og så giver jeg ordet til velfærdsministeren.

Kl. 15:59

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal i forlængelse af integrationsministerens besvarelse knytte nogle kommentarer til forespørgslen. Hvis man læser ordlyden af forespørgslen, kan man se, at der bliver spurgt til de offentlige midler, som anvendes til fremme af in-

tegrationen af både indvandrere og flygtninge. Det kunne jo også dække lovgivningen, for den lovgivning, vi har – f.eks. om hjælp til psykisk syge – dækker selvfølgelig hjælp til alle mennesker med psykisk sygdom i Danmark og hjælper til at forebygge, at man bliver udstødt og dårligere integreret.

Grundlæggende er den sociallovgivning, vi jo har, et bidrag til at sikre et fællesskab og en sammenhængskraft mellem mennesker og er dermed også med til at fremme integrationen. Men det vil selvfølgelig føre alt for vidt at komme ind på de midler, der i det hele taget anvendes – i bred forstand – til velfærdsydelse og sociale ydelser. Derfor er jeg også gået ud fra den vending, der bliver brugt til sidst i forespørgslen, nemlig hvad det er for en støtte, der bliver givet til integrationsprojekter. Der har der jo været nogle projekter under Velfærdsministeriet i nogle år, som også tager sigte på at styrke integrationen. Det er især inden for boligområdet, men også inden for ligestillingsområdet, børneområdet og områderne vedrørende frivillige og udsatte.

Man spørger om, hvorvidt pengene bliver brugt i tilstrækkeligt omfang og giver de ønskede resultater, som det er formuleret i forespørgslen, og hvis man ser på, om pengene bliver brugt til det, de rent faktisk er sat af til, tror jeg godt at jeg tør svare ja – uden at jeg selvfølgelig personligt kan være nede i alle detaljer i alle projekter. Der er i hvert fald en række procedurer, som skal sikre, at pengene går til det, som er det angivne formål med projekterne. Der er interne retningslinjer, og der er nogle generelle retningslinjer for alle ministerier, som er kommet fra Økonomistyrelsen i 2004. Der er også Rigsrevisionen, som har været inde over og sagt, at det generelt er tilfredsstillende.

Men derudover kan man anlægge en anden synsvinkel, som går på, om formålene med projekterne altid er godt nok formuleret som en forudsætning for at kunne vurdere det, der spørges om i forespørgslen, nemlig i hvilket omfang vi kan måle resultaterne af det, vi gør. Og der har vi ikke været gode nok, for det har i høj grad været tilrettelagt sådan, at man havde opmærksomhed omkring aktiviteten i de projekter, der er blevet gennemført. Vi er nu i gang med en omlægning, så man i højere grad ser på resultaterne, altså tilrettelægger projekterne sådan, at de er resultatorienterede, og på en sådan måde, at man kan måle resultaterne. Det er jo bl.a. også et fælles projekt, for pengene til mange af de her

projekter kommer jo fra satspuljen, som forespørgerne fra Ny Alliance nu også er med i kredsen bag.

Det er selvfølgelig vigtigt at holde fast i, hvad jeg også indledte med at sige, at integration ikke kun handler om projekter og puljer, men at den også handler om det, der foregår gennem den almindelige lovgivning og i det almindelige liv, der i hverdagen bliver levet rundt omkring i det danske samfund. Det er jo et meget vigtigt fundament for, at der sker en ægte integration.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til velfærdsministeren. Hr. Naser Khader som ordfører for forespørgerne.

Kl. 16:04

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Naser Khader (NY):

Integrationsindustrien består i dag bl.a. af et væld af konsulenter, som på den ene eller anden måde har specialiseret sig i at hjælpe indvandrede og flytninge til at indrette sig i det danske samfund og dermed også specialiseret sig i at analysere samfundsmæssige problemstillinger i forbindelse med integration.

Til trods for dette hører man gang på gang de samme konsulenter nå frem til den samme konklusion, nemlig at det hele bare er samfundets skyld, og det kommer altså fra såkaldte eksperter, der arbejder med de unge til daglig. Det så vi senest under den seneste ballade, der var for ny lig.

Når en meget lille gruppe borgere i Danmark, langt størstedelen med indvandrerbaggrund, ikke kan tilpasse sig i det danske samfund og leve efter de regler og værdier, som vi andre formår at leve efter, så provokerer det mig, at de samme konsulenter, der fungerer som rollemødder, ofte har det med at give samfundet skylden. På den måde har integrationsindustrien formået at gøre sig selv til en del af de stadig voksende integrationsproblemer.

Det er ansvarsfraskrivelse, når industrien fodrer de utilpassede unge med dårlige undskyldninger i stedet for at give dem nogle pep-talks, opmuntringer, og fortælle dem, at hovedansvaret for at blive integreret faktisk ligger hos den enkelte – selvfølgelig i samspil med det omgivende samfund.

I dag er det desværre bare sådan, at der er nogle af de konsulenter, der giver dem de und-

skyldninger, der har at gøre med, at man skubber ansvaret fra sig. Jeg synes, det er vigtigt, at konsulenterne påpeger, at man selv har et ansvar for at blive integreret, at de påpeger, at forældrene også har et ansvar for at få deres børn integreret. Men i dag er det desværre bare sådan, at forældrene uundgåeligt er en lige så stor del af problemet, som de er en del af løsningen, og det er bl.a. her, den socialpolitiske indsats skal styrkes.

Ud over den daglige aktivering mener vi i Ny Alliance, at det i høj grad handler om at skabe en fælles forståelse af de bærende begreber i det danske samfund såsom demokrati, ansvar, ytringsfrihed, tolerance og ligestilling. Det står i skarp kontrast til passivt at læne sig tilbage, modtage ydelser, dyrke fundamentalisme og leve isoleret i et parallelsamfund.

Det handler altså ikke kun om, at indvandrere skal få sig et job, men om, at alle forstår og respekterer værdifællesskabet, som Danmark er bygget på, og om, at alle er en del af samfundet, uanset om det er gennem forældrebestyrelsen, den lokale håndboldklub eller noget helt tredje.

Integrationsindustrien, som hvert år modtager mange millioner kroner fra skatteyderne, har ikke magtet at løse de mange problemer, der eksisterer i dag i indvandermiljøer.

Nu er det ikke de integrationskonsulenter, der er ansat i de forskellige ministerier og kommuner, der er problemet; det er mere de Torden-skjolds soldater, der fungerer i forhold til de projekter, der er i de forskellige boligområder, der er en del af problemet. Derfor mener vi i Ny Alliance, at det er på høje tid at se konstruktivt på, hvordan man i dag målretter indsatsen, og på, hvordan man fremover kan gøre det bedre.

Derfor foreslår vi i første omgang, at der under Integrationsministeriet oprettes en form for videncenter, der har til opgave at analysere og sortere de mange integrationsprojekter. Formålet er at skabe en central faglighed og klarhed om projekter, målsætning, anvendelsesområder, og ikke mindst skabe de nødvendige rammer for nye ildsjæle og initiativer.

Et videncenter skal løbende evaluere og rådgive de igangværende projekter og stille krav om kontinuerlig afrapportering fra dem i integrationsindustrien, der modtager offentlig støtte. På den måde fremmer man mulighederne for, at det fremover er de mest hensigtsmæssige projekter, der støttes, og det vil være med til, at vi i fremtiden vil få mere integration for pengene, end hvad tilfældet er i dag.

En kulegravning af de mange integrationsprojekter vil også være med til at sikre, at integrationsindustrien ikke bliver en 9-16-branche, hvor integrationsindsatsen blot er en del af de daglige arbejdsopgaver. Vi skal have tilført det mere ånd og sjæl, arbejdet skal struktureres bedre, og forældrene skal tage meget mere ansvar. Det mener vi i Ny Alliance vil være med til at løfte integrationen, så man i fremtiden undgår mellemøstlige tilstande, hvor vold og hærværk er en del af hverdagen.

Ny Alliance fremsætter sammen med Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre et forslag til vedtagelse, som jeg vil læse op – det ærgerr mig, at de andre partier ikke vil være med; jeg synes, det er et fremragende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget beklager, at regeringens mange initiativer ikke er bedre koordineret, og at der ikke eksisterer en samlet strategi, som kan sikre, at staten får mest mulig integration for pengene. Den nationale integrationsindsats trænger til at blive mere målrettet og effektiv.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til

- kritisk at gennemgå alle integrationsprojekter, som medfinansieres af statslige midler,
- med afsæt heri at indkalde alle Folketingets partier til forhandling om en samlet, prioriteret, statslig integrationsindsats og
- årligt at fremlægge en redegørelse for den statslige integrationsindsats for Folketinget«. (Forslag til vedtagelse nr. V 42).

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er stillet følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget beklager, at regeringens mange initiativer ikke er bedre koordineret, og at der ikke eksisterer en samlet strategi, som kan sikre, at staten får mest mulig integration for pengene. Den nationale integrationsindsats trænger til at blive mere målrettet og effektiv.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til

- kritisk at gennemgå alle integrationsprojekter, som medfinansieres af statslige midler,

- med afsæt heri at indkalde alle Folketingets partier til forhandling om en samlet, prioriteret, statslig integrationsindsats og
- årligt at fremlægge en redegørelse for den statslige integrationsindsats for Folketinget«. (Forslag til vedtagelse nr. V 42).

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Morten Østergaard (RV):

Først synes jeg da, at der er grund til at takke hr. Naser Khader og Ny Alliance for at have rejst debatten, og jeg er jo sådan set enig i, at det er et udmærket forslag til vedtagelse, da vi også er med til at fremsætte det.

Det, jeg gerne vil stille hr. Naser Khader et spørgsmål om, er med hensyn til sådan en samlet strategi. Der har vi det sådan i Det Radikale Venstre, at hvis man samlet set ønsker bedre integration, så må man også sætte sig nogle målsætninger. Og hr. Naser Khader talte bl.a. om parallelsamfund i sit ordførerindlæg. Og derfor vil jeg gerne spørge, om hr. Naser Khader og Ny Alliance er enige med Det Radikale Venstre i, at det, vi burde gøre, f.eks. er at lave en målsætning om, at vi ikke vil have boligområder i 2015, hvor mere end 50 pct. af dem, der bor der, er på overførselsindkomster, altså en egentlig ghettoafviklingsstrategi, med et klart mål og et klart årstal, og at vi så kan prioritere midlerne til det lokalt, nationalt, og hvad der ellers er behov for, altså nogle klare mål, f.eks. om, at vi får et Danmark uden ghettoer i 2015.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren:

Kl. 16:12

Naser Khader (NY):

Det område er meget præget af, at det er lappeløsninger; hver gang der er problemer, falder man over hinanden for at komme med løsningsforslag her og nu.

Det, der er vigtigt, er også at se fremad, 10-15 år frem. Og derfor har vi sympati for Det Radikale Venstres forslag om, at man har en ambition om – det kunne være i år 2015 eller 2020 – at der ikke er de parallelsamfund, der eksisterer på nuværende tidspunkt.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:12

Morten Østergaard (RV):

Det er jeg meget glad for. Og i den ånd synes jeg, at jeg i hr. Naser Khaders tale lidt hørte en tendens til, at der var meget om, at nu skulle vi lige som centralt vurdere og prioritere projekterne.

Men i vores idé om at skulle have en ghettoafviklingsplan eller -strategi ligger, at det i høj grad er sådan, at kræfterne og ressourcerne skal lægges ud lokalt, altså mindre stat og mindre centralt, men i stedet for konkrete ressourcer til at gøre noget for de mennesker, som har behov for at få en støtte, de ikke får hjemmefra, til at gøre deres skole eller deres uddannelse færdig, eller behov for noget mere jobtræning, eller hvad det kan være. Men det, jeg synes er så afgørende, er, at vi får den indsats lagt ud lokalt, og at vi i stedet for at sidde, som vi gør år efter år og i satspuljeregi dele 0,5 mio. kr. ud her og 1 mio. kr. ud der, så siger: Lad os lægge ressourcerne i en pulje og bakke op om en sådan ghettoafviklingsstrategi. Men det bliver ude lokalt; det er jo ikke noget, vi skal sidde og dele ud af inde centralt.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Naser Khader (NY):

Vi går ind for, at integrationen også sker lokalt, og det meste af integrationen sker faktisk lokalt.

Men nu handler det her om de projekter, der bliver delt ud fra statslig side, fra Integrationsministeriet og Velfærdsministeriet, og der siger vi: Vi vil gerne have integration for pengene. Vi kunne godt tænke os at høre, hvordan de bliver evalueret. Hvornår bliver de evalueret? Hvem er det, der får de penge? Når man ser på listen, så er der altså nogle, som man kunne undre sig over får penge til integration.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille ministrene et spørgsmål. Jeg kunne se på den liste, vi har, at Vestres Ungdom har fået flere hundrede tusind kroner til integrationsprojekter. Hvad har vi fået for de penge? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre lidt nærmere om. Altså, det er ikke, fordi vi går ind for nedskæring på området, jeg vil gerne have flere penge til integrationsområdet, men de skal bare bruges ordentligt og fornuftigt og optimalt.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Astrid Krag (SF):

Jeg vil også sige mange tak for forespørgslen og også erklære mig enig i det forslag til vedtagelse, som vi jo også er med til at stille.

Så vil jeg høre hr. Naser Khader med hensyn til redegørelsen og den diskussion, som jeg også støtter at vi skal have om integrationsindsatsen: Ud over det hav af projekter og puljer, som jeg er meget enig i præger det her område med en måske lidt diskontinuerlig indsats – det er i hvert fald svært at finde rundt i – og hvis vi for alvor skal diskutere, hvordan vi får integrationsindsatsen til at du; så bliver vi også nødt til at kigge på nogle af de brede ting i vores velfærds-samfund, der gerne skulle få alle med; så bliver vi nødt til at kigge på normeringen i vores daginstitutioner; vi bliver nødt til at kigge på folkeskolerne, med hensyn til hvor store muligheder folkeskolelærerne i deres daglige arbejde har for også at få de elever med, der hænger lidt med røven i vandkorpen i forhold til det faglige niveau, på hvordan det i det hele taget ser ud? Vi bliver også nødt til ikke bare at tage puljer og projekter, men i virkeligheden også vores velfærdssamfund som et hele med, når vi diskuterer integration.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det fremgår af forretningsordenen, at man skal have en sømkelig tone her i Folketinget. Der er udtryk, som vi ikke vil acceptere. Ordføreren.

Kl. 16:16

Naser Khader (NY):

Det hørte jeg ikke.

Jeg er enig i, at vi skal se på integrationen som en helhed. Men nu er det sådan, at vi i dag koncentrerer os om de projekter, der så vidt jeg ved samlet er på over 1 mia. kr. om året: Får vi nok integration for de penge? Så må vi tage de andre emner løbende.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag.

Kl. 16:16

Astrid Krag (SF):

Ja, jeg skal prøve at være pæn i min mund.

I forlængelse af det vil jeg så høre, om ikke også Ny Alliance mener, at der kunne være behov for at kigge på nogle af de her tidsafgrænsede projekter, og at de måske skulle være knap så tidsafgrænsede. Hvis vi kigger på et område som Toveshøj og Gellerup i Århus Vest, hvor

man har projekt på projekt på projekt, og hvor det måske kunne være gavnligt at sige, at her har vi et område, der er så hårdt belastet, at det vil tage mange år – ja, måske vil det tage årtier – at få rettet op på, så ville det faktisk give meget god mening at lave en mere permanent indsats end sådan en puljeindsats dér.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:17

Naser Khader (NY):

Ja, området er meget præget af lappeløsninger. Der er virkelig behov for helhedstækning, der er behov for en samlet indsats. Det er også derfor, det vil være meget fornuftigt med et viden-center, der kan samle den viden, der er, sådan så de erfaringer, der er fra de forskellige projekter, ikke bliver spildt, men bliver samlet. Det er også noget af det, der fremgår af forslaget til vedtagelse. Det, vi vil, er: integration mere i dybden.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
En kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:17

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg ville egentlig også gerne igen tage fat i det her med, hvordan man så kan prioritere integrationsprojekter fremover. På et eller andet plan må hr. Naser Khader vel være enig i, at hvis man vil prioritere bedre og sikre sig i fremtiden, at VU måske ikke skal have tildelt integrationsmidler, eller hvad ved jeg, så er det vel noget med, at man bliver nødt til at opstille nogle mål, ellers bliver det jo netop lidt sådan hip som hap: Hvem synes, at noget fungerer godt; hvem synes, at noget er et vigtigt område; hvad er oppe i debatten lige nu; og hvem er det så, der skal have.

Derfor vil jeg høre, om Ny Alliance er enige i Socialdemokraternes overordnede mål, som er, at personer med anden etnisk baggrund får samme erhvervsfrekvens som den øvrige befolkning, at de får samme frekvens i kriminalitetsstatistikkerne, og at de i samme grad som den øvrige befolkning gennemfører ungdomsuddannelser. Kunne det være mål, man kunne arbejde for, og som man kunne måle integrationsprojekter op imod?

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:18

Naser Khader (NY):

Det ville være dejligt at nå de der mål. Det er jo sådan, at der er en stor del indvandrere og flygtninge som gruppe, som er uden for arbejdsstyrken. Det ville være dejligt at få flere af dem væk fra arbejdsløshedssstatistikkerne. Det ville være dejligt, at flere tager ungdomsuddannelser. Det vil være nogle gode mål på lang sigt.

Med hensyn til de projekter, vi diskuterer i dag, synes jeg, det er vigtigt, at vi også giver plads til mange af de ildsjæle, der befinder sig i anden og tredje række. Det er ofte de samme Tordenskjolds soldater, der står for de forskellige projekter. Jeg kender et eksempel. Jeg fik en henvendelse fra en kvinde på Østerbro, som har et projekt med nogle indvandrerkvinder, hvor hun får dem til at bevæge sig og taler med dem om sundhed osv. Hun søgte 70.000 kr., først i Københavns Kommune, senere i Velfærdsministeriet og Integrationsministeriet, og fik afslag, afslag og afslag.

Så kender man nogle integrationskonsulenter, der får det tidobbelte, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få at vide, om vi får integration for de penge, de får. Altså, vi skal give plads til mange af dem, der befinder sig i anden og tredje række.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:20

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det kan vi jo godt være meget enige i. Men årsagen til, at nogle af ildsjælene måske ikke kan komme til, kunne også være, at kravene både fra kommuner og også fra Velfærdsministeriet og andre, som netop deler penge ud, også er, at man skal kunne administrere penge, man skal løbende kunne komme med tilbagemeldinger om, hvordan det går, og hvordan pengene er blevet brugt, og man skal også have revideret sine regnskaber. En lang række krav, som gør, at mange ildsjæle i virkeligheden sorteres fra, når de beder om mindre beløb.

Integrationskonsulenter er jo også mennesker, som ofte har familier, som skal leve af et eller andet. Det betyder jo – som fru Astrid Krag var inde på – at når man så hele tiden er i projekter, som kun kan vare 2 eller 3 år, bliver man hele tiden nødt til at genopfinde noget nyt og noget mere smart, for ellers står man jo uden arbejde og uden projekt om 3 år.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:21

Naser Khader (NY):

Jeg er mere tilhænger af de ildsjæle, der findes, som virkelig har noget på hjerte, og som virkelig gerne vil bidrage med noget, end af dem, der har det som hovederhverv. Det er også dem, jeg taler om, nemlig dem, der findes i anden og tredje række. Jeg synes, at de skal komme til, for nogle af dem er ikke i stand til at skrive de rigtige ansøgninger og har ikke navne, der er kendte nok til at udløse nogen midler, så derfor tror jeg, at det vil være godt, at vi også giver plads til dem, der ikke får samme muligheder som dem, vi har set på i rigtig mange år efterhånden.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for initiativet til hr. Naser Khader. Det er selvfølgelig altid fornuftigt at se på, om man bruger pengene ordentligt.

Men vil ordføreren ikke give mig ret i, at hvis man virkelig vil rykke noget i forhold til integrationsindsatsen, bliver man nødt til at se på den overordnede linje, som er på integrationsområdet som følge af, at regeringen har givet Dansk Folkeparti vetoret på området; at vi simpelt hen skal til at behandle mennesker lige, og at et passende sted at starte ville være at afskaffe start-hjælpen, som fastholder mennesker i fattigdom?

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Naser Khader (NY):

Jo, det kan man også se på som et selvstændigt emne. Jeg har endnu ikke set nogen steder, hvor jeg er blevet overbevist om, at starthjælpen virker. Vismændene har endda sagt, at starthjælpen er kønsdiskriminerende, så derfor er jeg ikke tilhænger af den, så længe jeg ikke kan se undersøgelser, der kan bekræfte, at den virker.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Karen Ellemann som ordfører.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Ny Alliance har gjort sig til talsmand for, at der skal yderligere fokus på, om de midler, som anvendes til fremme af integration af indvandrere og flygtninge, nu også giver de ønskede resultater. Det er jo i og for sig et ganske ædelt formål, for ingen er vel uenig i, at uden klare mål for indsatsen kan det være yderst vanskeligt at tale om, hvorvidt målet er nået.

Regeringen har fra første færd sat klare mål for integrationsindsatsen, og jeg kan konstatere, at de virker. Der er stadig mange udfordringer, men der er ingen tvivl om, at vi er godt på vej. Langt flere er i arbejde, og langt flere er i gang med en uddannelse. Tallene taler for sig selv, men ingen tager altså skade af at høre de her tal igen og igen.

Andelen af unge indvandrere på kontanthjælp er mere end halveret; i 2001 var 28 ud af 100 unge ikkevestlige indvandrere på kontanthjælp, i 2007 var det kun 11 ud af 100. Antallet af praktikpladser til indvandrere og efterkommere er steget med mere end 80 pct. Hvor der var 1.600 i 2003, var der knap 3.000 i 2007. 43.000 flere med indvandrerbaggrund fra ikkevestlige lande er siden 2001 kommet i arbejde. Vi har styrket indsatsen imod frafald i ungdoms- og erhvervsuddannelserne, bl.a. gennem mentorordninger, kontaktlærere og vejledning, så flere får en uddannelse.

Ja, jeg kunne blive ved, men det korte af det lange er, at vi konstant gennemfører en bred indsats for at give alle lige muligheder i det danske samfund. Så langt håber jeg virkelig at vi også er enige. Derfor har jeg altså også lidt svært ved at forstå, hvorfor denne forespørgselsdebat rejses. For hvad er det, Ny Alliance mangler svar på? Handler det om en fejlagtig bred integrationsindsats, eller går kritikken mere konkret på nogle få integrationsprojekter?

Den brede integrationsindsats foregår jo ude i kommunerne, og her følger regeringen løbende op på gode eksempler og frem for alt effektmålinger, så det er klart og tydeligt, hvilke kommuner der gør det godt. Hvis grunden til denne debat er, at Ny Alliance ønsker en central styring af indsatsen i den enkelte kommune, er vi altså ikke med.

Udfordringen er jo ganske forskellig fra kommune til kommune, og med integrationslovgivningen er der fastsat centrale regler for indsats-

sen, men med plads til en vis form for metodefrihed.

Derudover har vi så de midler, som fordeles via satspuljen, og som af natur er mere forsøgsbaserede. Og integrationsministeren har netop redegjort for, hvordan tildelingen af midlerne følges nøje i ministeriet, og hvordan resultaterne fra de gennemførte projekter er tilgængelige, så den dybe tallerken ikke nødvendigvis skal opfindes hver gang, og så alle har mulighed for at lære af de bedste.

Så mit gæt går på, at denne debat måske i virkeligheden tager sit udgangspunkt i et overinformationskollaps. Vi er så gode til at bede om redegørelser for dit og dat.

Så lad os nu få lidt mindre hanekamp, altså lidt mindre ukonstruktiv kritik og i høj grad mere fokus på forslag. Vi har stort set kun oplevet kritik af indsatsen, men når det viser sig, at indsatsen virker, så er man lige pludselig med – eksempelvis med hensyn til den tidlige sprogstimering, 24-års-reglen og ghettoindsatsen.

Vi skal have kritik, tag ikke fejl af det, for vi kan altid gøre det bedre, men kritikken skal bringe os videre, og her glæder jeg mig over hr. Naser Khaders mere konstruktive tilgang til tingene, eksempelvis forslaget om et videncenter for integration, som vi jo stort set har vedtaget i enighed gennem satspuljeforhandlingerne. Her er der nemlig tale om et forslag, der bringer os videre. Men ellers er det altså lidt skydning med spredehagl, der præger dagens forespørgsel. Jeg efterlyser nogle konkrete bud på, hvor det er, det ikke virker, så vi kan tage fat i det.

Afslutningsvis vil jeg på vegne af Dansk Folkeparti, De Konservative og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at der siden systemskiftet i 2001 er ført en udlændingepolitik, der har bremset indvandringen af flygtninge og familiesammenførte til Danmark, hvilket har forbedret integrationen af herboende udlændinge.

Folketinget noterer,

- at integration bedst foregår ved, at herboende udlændinge viser vilje til integration og kommer i job, hvilket har været en succes, da antallet af indvandrere og efterkommere i beskæftigelse aldrig har været større end i dag,

- at herboende indvandrere og efterkommere selv bærer en stor del af ansvaret for at integrere sig i Danmark og for at give deres børn en ordentlig opdragelse og uddannelse,
- at det offentlige yder en stor integrationsindsats over for herboende udlændinge, og at alle muligheder for at blive ordentligt integreret er til stede,
- at offentligt støttede integrationsprojekter løbende skal følges kritisk med henblik på at måle effekt og for at få mest muligt ud af pengene.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at der siden systemskiftet i 2001 er ført en udlændingepolitik, der har bremset indvandringen af flygtninge og familiesammenførte til Danmark, hvilket har forbedret integrationen af herboende udlændinge. Folketinget noterer,

- at integration bedst foregår ved, at herboende udlændinge viser vilje til integration og kommer i job, hvilket har været en succes, da antallet af indvandrere og efterkommere i beskæftigelse aldrig har været større end i dag,
- at herboende indvandrere og efterkommere selv bærer en stor del af ansvaret for at integrere sig i Danmark og for at give deres børn en ordentlig opdragelse og uddannelse,
- at det offentlige yder en stor integrationsindsats over for herboende udlændinge, og at alle muligheder for at blive ordentligt integreret er til stede,
- at offentligt støttede integrationsprojekter løbende skal følges kritisk med henblik på at måle effekt og for at få mest muligt ud af pengene.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Dette forslag til vedtagelse indgår i forhandlingen.

Der er nogle korte bemærkninger, først fra fru Astrid Krag.

Kl. 16:30

Astrid Krag (SF):

Jeg kan jo ligesom ordføreren også glæde mig over, at der er kommet flere i arbejde, men jeg kan også konstatere, at der altså stadig står 90.000 uden for arbejdsmarkedet blandt vores etniske minoriteter, og desværre kan jeg se på tal

fra Personalestyrelsen og Integrationsministeriet, at det særlig er de unge, der stadig står uden for arbejdsmarkedet.

Jeg kunne også forstå på ministeren fra ordførerens eget parti, at man er meget optaget af de unge, og det synes jeg også er fornuftigt, men så vil jeg bare spørge ordføreren, om hun kan være tilfreds med i en periode med højkonjunktur, hvor de unge burde brage ind på arbejdsmarkedet, at det stadig er de unge, der halter bagud, og at der altså stadig er en markant lavere beskæftigelsesprocent blandt vores etniske minoriteter end i befolkningen generelt.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Karen Ellemann (V):

Nu kunne jeg godt tænke mig at vide, om der også i de tal er medregnet netop unge, som er i uddannelse, for de må jo så betegnes som værende ikke i arbejde. Jeg vælger at se positivt på det og konstatere, at der er rigtig mange unge, som er i arbejde, men jeg vil samtidig også medgive fru Astrid Krag, at ja, der er stadig væk udfordringer, og der er bestemt stadig væk mange med anden etnisk baggrund end dansk, som mangler at få fodfæste på det danske arbejdsmarked. Jeg mener, at der er gjort masser af fornuftige tiltag i den retning, og jobcentre – rigtig mange jobcentre – udviser rigtig fine resultater, primært når det drejer sig om den mere håndholdte indsats.

Så der er rigtig mange succeshistorier om indvandrere, som har fået fodfæste på det danske arbejdsmarked og oplever glæden ved at være etableret, og som jeg også medgav i min ordførertale, så er udfordringen dermed stadig væk konstant, og jeg mener, at vi er rigtig godt på vej, vi er på rette spor, og at opsvinget selvfølgelig medvirker til at hjælpe det på vej.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag,

Kl. 16:32

Astrid Krag (SF):

Nu kommer ordføreren selv ind på det her med unge under uddannelse, og der ville jeg ønske at jeg kunne dele den fulde optimisme. Men hvis vi kigger på tallene for unge, der undervejs i en uddannelse dropper ud, falder fra, ikke får færdiggjort den, kan vi jo også der se en utrolig stor skævhed i forhold til de etniske minoriteter. På gymnasier med mange indvandrere er det hver

anden, der forlader gymnasiet i utide, mens det ellers i gennemsnit er hver femte. På de tekniske skoler er frafaldet helt oppe på 60 pct. blandt unge med indvandrerbaggrund.

Det gør mig bekymret, for det viser mig, at vi kommer til at stå med en overrepræsentation af etniske minoriteter, der ikke får en uddannelse, og jeg vil spørge ordføreren, om det ikke også bekymrer hende, hvordan de skal få en plads på arbejdsmarkedet, så vi kan få brudt med det meget skæve mønster, vi ser i dag.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:33

Karen Ellemann (V):

De tal, som fru Astrid Krag nævner, vedkender jeg mig er til stede. Samtidig håber jeg også, vi kan blive enige om den forbedring, der er sket, netop qua at der er fokus på området og der er sat klare mål for, hvad der skal ske, og hvad der sker.

Som jeg nævnte det i min ordførertale, bliver der altså arbejdet målrettet med mentorordninger, og der er etableret langt flere praktikpladser, og samtidig er der så også det her resultattilskud – også til virksomheder, der etablerer praktikpladser. Så jeg mener bestemt, at der er mange strenge, der trækker i den rigtige retning, at der stadig væk er udfordringer – bestemt – men at det går den rigtige vej.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:33

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes for det første, at der er grund til at rose Venstres ordfører for trods alt ikke at forsøge at tørre tingene af på 1990'erne. Det plejer egentlig at være standarden i den her type debat. Det er selvfølgelig også lidt svært, når man har haft magten i 6-7 år, at blive ved med ligesom at hælde problemerne af på fortiden. Derfor vil jeg også bare spørge, om det under fru Karen Ellemann, der åbenbart har fået et talepapir med nogle udvalgte tal for nogle udvalgte grupper, at der i dag er flere ledige indvandrere og efterkommere af indvandrere på kontanthjælp end dengang, regeringen overtog magten. Der er i dag flere ledige indvandrere og efterkommere af indvandrere på kontanthjælp end dengang, regeringen overtog magten i 2001, på trods af at vi står med en historisk lav ledighed. Er det noget, der bekræfter fru Karen Ellemanns tese om, at

tingene går rigtige vej, og at vi bare ligesom skal se til og nyde livet og overlade det til folk selv at skabe deres egen lykke i Danmark?

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:34

Karen Ellemann (V):

Jeg bliver næsten helt trist over, at ordføreren påstår, at jeg skulle have fået stukket et talepapir i hånden her. Jeg har skam mine egne personlige, velforberejdede papirer, og de tal, jeg hentyder til, stammer såmænd fra Danmarks Statistik. Derfor kan det undre mig, at hr. Morten Østergaard skulle så tvivl om tallenes validitet.

Det er simpelt hen således, at der er 55 pct. af danskerne med indvandrerbaggrund i arbejde. Hvis vi skal gå ned og blive talrigide, er det rigtigt, at antallet af indvandrere og deres efterkommere i den arbejdsdygtige alder er steget, så andelen, der har et arbejde, nu er blevet endnu større. Men det ændrer altså ikke på, at der er 55 pct. af danskerne med indvandrerbaggrund i arbejde, og den andel er altså steget. Den er faktisk steget fra 50 til 55 pct. bare på et år. Så det er altså 5 procentpoint. Det er en fantastisk stigning. Og de her 43.000 personer, som jeg nævnte før, er også et udtryk for, at det er steget – også siden 1990'erne.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:35

Morten Østergaard (RV):

Jeg ønsker ikke at betvivle, at fru Karen Ellemann skriver sine egne taler. Det var mere et spørgsmål om den selektive udvælgelse af tal, og man kan sige, at jeg i hvert fald heller ikke har hørt en afkræftelse af det, som er et ubestrideligt faktum, nemlig at der i dag – hoved for hoved – er flere ledige indvandrere og efterkommere af indvandrere end dengang, regeringen overtog magten i 2001. Det er bare uomtvisteligt, og ordføreren kan bruge Danmarks Statistik, hvis hun er i tvivl.

Derfor vil jeg gerne spørge, om der ikke er behov for at få en egentlig samlet og prioriteret strategi, som – og her gentager jeg mit budskab fra før – f.eks. kunne bestå i, at man satte sig for at sige, at vi ikke vil have boligområder i Danmark, hvor mere end 50 pct. af beboerne er på overførselsindkomst. Man kunne sætte sig et mål, lave en prioriteret indsats og i stedet for at

lade 1.000 blomster blomstre fokusere de kræfter lokalt.

Der vil jeg gerne spørge: Vil Venstre være med til at sætte den målsætning, at der i 2015 ikke er et eneste boligområde Danmark, hvor der er en overvægt af beboere på overførselsindkomst?

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:36

Karen Ellemann (V):

Jeg er nødt til at starte med den første del af hr. Morten Østergaards spørgsmål, for jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke bare står og skyder med en masse tal her. Hvad er det for nogle tal, vi taler om? Den stigning, som hr. Morten Østergaard taler om, er ikke korrekt, for man er nødt til, når man taler om sådan nogle tal, at se på antallet af indvandrere og deres efterkommere i den arbejdsdygtige alder. Dermed kan man altså fokusere på – og jeg står her med konkrete tal – at 55 pct. af danskere med indvandrerbaggrund nu er i arbejde mod bare 50 pct. sidste år. Så den her stigning alene på 5 procentpoint på et år siger noget om, at der er en stigning, og det har der været løbende fra 2001.

Så til spørgsmålet om en boligaftale. Mig bekendt – og jeg beklager, hvis jeg tager fejl – er De Radikale da vist med i en boligaftale, hvor der er sat indikatorer for, hvornår et almennyttigt boligområde kan betegnes som en ghetto. Så vidt jeg ved, og nu er det altså ikke lige et område, jeg personligt er fuldstændig inde i, og så vidt jeg er orienteret, går boligaftalen ud på, at der ikke må være mere end 30 pct. af beboerne i området, der er på kontanthjælp, og at det lige præcis jo ikke er etnisk baseret, men simpelt hen gælder hele sammensætningen i et ghettoområde.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, det er jo svært at være uenig med Venstres ordfører i, at herboende med anden etnisk baggrund skal tage ansvar for selv at blive integreret. Det siger jo sig selv, at det går bedst, når man selv tager initiativ. Går man til en fest, uden at snakke med nogen, er det heller ikke en særlig sjovt fest for nogen parter.

Men der er jo mange, der ikke tager et ansvar, eller som ikke kan tage et ansvar, og det kan jo skyldes mange ting: Det kan være, fordi man ikke har ønske om at melde sig ind; det kan være, fordi man selv er for dårlig – er psykisk syg eller andet – til at kunne melde sig ind i samfundet. Og der hørte jeg slet ikke rigtig nogen bud fra Venstre eller fra Venstres ordfører på, hvad det så er man har af muligheder fra regeringens side for at gå ind at støtte op om eller hjælpe eller nogle gange trække folk i integrationen.

Jeg kunne nævne et godt eksempel: Sprogtest af børnene. Men det er jo ikke obligatorisk f.eks. i dag at gøre det, inden børnene kommer i skole, og der er nogle andre ting.

Hvad vil Venstre gøre for dem, som måske ikke selv er helt villige til at indgå i integrationen?

Så lige en kort bemærkning: Satspuljer er til for at igangsætte ting, men hvordan kan det så være, at vi har en undervisning under Undervisningsministeriet, der hedder TAMU, som på – tror jeg – tiende år nu baserer sig på satspuljemidlerne?

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Karen Ellemann (V):

Jeg kunne godt tænke mig starte med at spørge, om der er regler for, hvor mange spørgsmål man må stille i et spørgsmål, men sådan er det.

Det her med støtte til tidlig sprogstimulering: Mig bekendt har Socialdemokraterne i hvert fald tidligere været imod det – det kan være, at de er med nu, og så er det jo ganske positivt.

Jeg vil gerne fokusere på det konkrete i fru Sophie Hæstorp Andersens spørgsmål om, hvorvidt man kan bryde dørene ind til de små familier og sige: Så er det ud på arbejdsmarkedet. Det mener jeg stort set vi allerede gør. Der er håndholdte indsats, der er meget stærkt fokus på, at alle skal med, der er særligt fokus på, at kvinderne i indvandrerfamilierne også skal komme i arbejde. Og eksemplet fra tidligere, hvor vi debatterede starthjælp, er jo også lige præcis det, jeg vil kalde et kærligt puf i den rigtige retning. Det er altså vigtigt, at man vælger at integrere sig i det danske samfund og på den måde også tager et ansvar for sit eget liv. Så ligefrem at banke dørene ned og tage korporligt fat er måske at gå til yderligheder, men der er masser af eksempler fra jobcentre, der laver den håndholdte indsats og hjælper arbejdsdygtige

mennesker ind på arbejdsmarkedet, og det synes jeg er vigtigt at holde fast i.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Til ordføreren indledende bemærkning kan jeg sige, at der er en taletidsbegrænsning på 1 minut ved korte bemærkninger, og der er ingen grænse for, hvor mange spørgsmål der kan stilles inden for det ene minut, lige så lidt som der er grænser for, hvor mange svar der skal gives inden for det ene minut, som vi i øvrigt administrerer liberalt her fra formandsstolen.

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:41

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, at det, jeg prøver at integrere i mit spørgsmål, egentlig er at sige, at det jo heller ikke altid nødvendigvis handler om at rive folk ud eller bruge straffemetoder eller andre ting, for det er faktisk det, jeg har set mest af fra regeringens side på arbejdsmarkedsområdet. Det har jo netop været starthjælp, loft over kontanthjælpen og alle de her ting, der gør, at nogle mennesker, som ikke kan, bliver mere og mere fattige og nu bor i nogle boligområder, som de så heller ikke kan komme ud af.

Men det, jeg var interesseret i, var jo også, at man kunne tage mange af de integrationsprojekter, som hr. Naser Khader var inde på, og som jo rent faktisk har været med til at sætte folk i arbejde, og måske sikre sig, at de bliver udbredt, og at de bliver sat i drift. Nu nævnte jeg TAMU – altså Træningsskolens Arbejdsmarkedsuddannelse under Undervisningsministeriet – som en af de ting, som stadig bliver finansieret af satspuljemidler. Jeg kunne også nævne et lokalt projekt for fru Karen Ellemann, »Fra bænken til banen«, der har eksisteret nu i nogle år og har skaffet en masse folk i arbejde – folk, som heller ikke ved, hvad de skal lave i de kommende år, fordi de også er satspuljefinansierede.

Hvornår overgår regeringen fra at satspuljefinansiere gode tiltag til rent faktisk at idriftsætte dem, så de kan fungere i længere tid?

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:42

Karen Ellemann (V):

Nu er meningen med satspuljemidlerne jo netop at støtte projekter af den mere iværksættende karakter, hvor man afprøver forskellige projekter og giver dem en saltvandsindsprøjtning til at

komme i gang. Så satspuljemidler er ikke en permanent støtteordning, og det synes jeg er meget, meget vigtigt at vi får pointeret. Det var også oppe i debatten under satspuljeforhandlingerne her senest.

Så det er min opfattelse, at der faktisk er en bred enighed i Folketinget om, at der skal sættes nærmere fokus på måden, vi fordeler satspuljemidlerne på, så man ikke glemmer det, der var det oprindelige formål med satspuljemidlerne, nemlig at det er en saltvandsindsprøjtning, en start til at komme i gang – det er ikke et permanent tilskud. Så alle de gode projekter, som fru Sophie Hæstorp Andersen nævner, er jo lige præcis projekter, der har vist deres bæredygtighed, og som dermed også burde være i stand til at søge permanente midler andetsteds fra.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 16:43

Naser Khader (NY):

Det er sådan lidt trist, at man de første 5 år af en regeringsperiode altid henviser problemerne til den forrige regering, og at der de næste 5 år ikke er noget at komme efter, at alt er i sin orden; så er man systembevarende.

Hvad er der egentlig galt i at give de der projekter et serviceeftersyn? Hvad har man at skjule? Hvorfor kan vi ikke få overblik over det?

Venstre har det med at sige, at vi skal have mest miljø for pengene. Hvorfor kan man ikke sige:

Vi vil have mest integration for pengene?

Hvad har man at skjule? Hvorfor afviser man et serviceeftersyn af de projekter, så vi får det mest optimale for de penge?

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Karen Ellemann (V):

Der er absolut ikke tale om at afvise et serviceeftersyn. Der er absolut heller ikke tale om at afvise at holde fokus på at få det bedste ud af midlerne. Det ville da være katastrofalt, hvis vi stod og afviste at sætte fokus på at få det bedste ud af midlerne.

I den forbindelse synes jeg, det er meget vigtigt – i forhold til det gode forslag, som jeg synes kom fra hr. Naser Khaders side, om det her såkaldte videncenter for integration – hvad det er, der virker, hvad det er for projekter, der er rigtig gode. Det er altså en viden, der er tilgængelig for os. Integrationsministeriet er jo simpelt hen

videndatabasen og bruger masser af ressourcer på at opsamle den viden fra alle de projekter, der foregår rundt omkring i kommunerne.

Jeg synes så, det er vigtigt lige her at opfriske vores hukommelse i forhold til satspuljeforhandlingerne, for i satspuljeforhandlingerne ... nej, det kan være, jeg skulle tage det næste gang, for nu lyser den røde lampe, kan jeg se. Men i hvert fald er der i satspuljeforhandlingerne afsat penge til en opsøgende formidlingsfunktion, som jo skal bringe den her viden tættere på brugerne, altså den her videnportal.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er i orden. Hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Naser Khader (NY):

Det videncenter, vi talte om, og som vi foreslår, er et uafhængigt center, der skal evaluere integrationsprojekterne og have overblik over projekterne, og ikke et center, der befinder sig i Integrationsministeriet. Det er det ene.

Det andet er, at jeg mener, at der er total lukkethed omkring de der projekter. Vi forsøgte eksempelvis at få at vide, hvad vi har fået af integration for de penge, som man har givet til Venstres Ungdom. De har fået nogle midler – flere hundrede tusind kroner – til at lave integrationsprojekter. Hvad har vi fået ud af det? Kan ordføreren fortælle mig det?

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Karen Ellemann (V):

Jeg er meget forundret over, at hr. Naser Khader mener, at det er svært at få den viden, og at den viden skal findes et andet sted end der, hvor viden rent faktisk er samlet, netop i Integrationsministeriet. Det er da naturligvis hos dem, som netop har hånd i hanke med projekterne og får tilbagemeldinger, evalueringer, er målfastsættende og alt det her. Det ville da være mærkværdigt, hvis det ikke også var dem, der skulle vedblive med at formidle den viden, så det undrer mig, at det var det, der lå i forslaget.

Der er afsat 2 mio. kr. i 2008, 3 mio. kr. i hvert af årene 2009 og 2010 og 5 mio. kr. i 2011 til den her opsøgende formidlingsfunktion, som skal bringe viden tættere på brugerne – en videnportal, der i let tilgængelig form skal give brugerne et overblik over eksisterende viden på integrationsområdet og skabe et forpligtende netværks-

samarbejde mellem videncenter og brugere. Det synes jeg er sådan et fremragende initiativ, som Ny Alliance da også har været med til at stemme for i satspuljeforhandlingerne, og netop gennem alle satspuljeforhandlingerne har vi jo linje for linje for linje set, hvad hvert enkelt projekt er. Vi kan simpelt hen gå ind, hvis vi har tiden, og i detaljer læse om hvert enkelt.

Med hensyn til VU drejer det sig jo om midler, der lige er kommet til VU. Jeg kender ikke personligt til den præcise målsætning i det – det er jeg ikke gået ind i – men det er midler, de har fået til det her år, så det kan vi jo naturligvis følge op på, når perioden er godt i gang.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at ordføreren talte om at give alle lige muligheder. Det er jo for mig at se centralt, når vi taler om integration, at give alle lige muligheder. I 2007 blev der offentliggjort en rapport fra MIPEx, som bl.a. er finansieret af Europa-Kommissionen, hvor Danmark bliver placeret på en 21. plads ud af 28. Det er jo ikke den første rapport, som kritiserer Danmark for at diskriminere. Der er gang på gang kommet rapporter fra EU, fra FN, som siger, at den lovgivning, vi har i Danmark på flygtninge- og indvandrerområdet, er diskriminerende.

Hvordan kan ordføreren forsvare at påstå, at regeringens politik handler om lige muligheder, samtidig med at man har sådan noget som starthjælp – en starthjælp, der fastholder mennesker i fattigdom. Alle siger, at den fattigdom gør, at de ikke kan blive integreret i det danske samfund. Mener ordføreren virkelig, at regeringen og Danmark, på trods af hvad FN og EU siger, praktiserer – jeg taler ikke om at tale om – lige muligheder?

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:49

Karen Ellemann (V):

Jeg kan svare ganske kort på et langt spørgsmål: Ja, jeg mener, at vi praktiserer lige muligheder. Starthjælpen er et kærligt puf i den rigtige retning. En starthjælp er ikke en mulighed for passiv forsørgelse gennem lang tid. Starthjælp gives for at sige: Her er noget, en starthjælp. Det er altså en mulighed for at få fodfæste i det danske

samfund og komme ud at yde og arbejde. Der er bestemt masser af gode resultater: Starthjælpen virker, og indvandrerne kommer i arbejde.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Bare lige for at gøre det helt klart: Jeg kan forstå, at starthjælpen bliver opfattet som et kærligt puf. Vil det sige, at starthjælpen – på trods af at det er en særlig lav ydelse, man giver til en bestemt gruppe mennesker, der kommer hertil – er et udtryk for lige muligheder i det her land uanset etnisk oprindelse?

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Karen Ellemann (V):

Det er helt korrekt, at starthjælpen netop er en særlig ydelse. Det er ikke en kontanthjælp for personer, som ikke har mulighed for at få fodfæste på det danske arbejdsmarked. Det er for udlændinge, som kommer hertil med henblik på at blive etableret på det danske arbejdsmarked, og mens det pågår, gives der en starthjælp, altså en mulighed for at få freden til at finde det rette job og blive etableret. Så ja, jeg mener bestemt, at starthjælpen virker efter hensigten og giver lige præcis det, den er ment som: et kærligt puf for at komme i gang.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Karen Ellemann. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Gadeurolighederne begyndte på Nørrebro den 9. februar 2008, men i de uger, de varede, blev der i hele landet sat ild til affaldscontainere, klubber, skoler og biler. Nu er urolighederne overstået, kameraerne er slukket, men netop derfor er det nu, vi har et ansvar for at gå i dybden med de problemer, der udgjorde udgangspunktet for urolighederne. Vi politikere har et ansvar.

Set med socialdemokratiske øjne var urolighederne således ikke en naturkatastrofe, der ramte pludseligt og uventet som lyn fra en klar himmel, tværtimod hang de sammen med en række problemer, som mange oplever i hverda-

gen, bare i mindre skala og under mindre dramatiske forhold. Mange partier fremsatte lige efter urolighederne en række forslag til forbedringer af integrationsindsatsen i Danmark. Der var både fornuftige og også enkelte tossede ideer imellem, men overordnet set tyder meget på, at partierne i Folketinget uden de store problemer ville kunne finde sammen om en række fornuftige og vigtige tiltag for at gavne integrationen i Danmark, hvis det virkelig var det, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ønskede.

Ærlig talt, der skal nok også langt flere tiltag til, og de skal være målrettede og langsigtede og kunne gøre brug af virkemidler, vi ikke hidtil har set en vilje fra regeringens side til at tage i brug. For integrationen er faktisk ikke så fantastisk, og regeringens tiltag for at imødegå de problemer, vi ser i dagens Danmark, er ikke så vidtrækkende, som Venstres ordfører lagde op til i sin tale.

Vi lever i en tid, hvor flere unge med anden etnisk baggrund er kommet i arbejde eller er under uddannelse, og hvor flertallet udnytter det danske samfunds muligheder, bidrager til fællesskabet og står vagt om demokratiet, samtidig med at flere undersøgelser viser, at diskrimination og intolerance fra danskernes side er på tilbagetog. I den situation er det faktisk rystende og dybt bekymrende, at mange andre bevæger sig i stik modsat retning ind i fundamentalistiske og religiøse sekter, der giver sig udslag i et anderledes kvindesyn, arrangerede ægteskaber, æresdrab, genopdragelsesrejser m.m., ind i organiseret kriminalitet, hvor vold og trusler på livet er hverdagskost, ind i etniske parallelsamfund i boligområder uden personlig kontakt med den øvrige danske befolkning.

Mange unge med anden etnisk baggrund kæmper dagligt en indre værdikamp, og regeringen gør alt for lidt for at sikre, at de moderate kræfter inden for religion eller ideologi bliver styrket, for over for dem er der kræfter, der trækker i modsat retning.

Andre – ofte helt unge – bliver trukket ind i organiseret kriminalitet, og de har på mange områder fået de danske rockere til at blegne. Det har ført til utryghed i boligområder på grund af banders tilfældige opgør med hinanden om narko, våben og menneskehandel på åben gade. Ud over kriminaliteten i sig selv er det største problem her, at det trækker i en forkert retning, når unge kriminelle fremstår som rollemodeller for mindre søskende og andre i et lokalområde.

I Socialdemokratiet har vi udarbejdet et udspil, der hedder »Integration – forfra«. Vi havde ansvaret for integrationen i 1990'erne og tog de første spadestik med integrationsloven fra 1998, der var målrettet flygtninge i Danmark. Denne regering har efter vores mening spildt 7 år – 7 gode år med vækst i økonomien til at tage de næste skridt i integrationen. I »Integration – forfra« foreslår vi Socialdemokrater, at ghettoområder om 10 år er en saga blot via en massiv indsats med renoveringer, fortrinsret til lejligheder for folk med arbejde m.m. Vi foreslår ligeledes, at familiesammenførte skal stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet, da isolerede indvandrermodre uden en naturlig kontakt til det danske samfund har meget svært ved opdrage deres børn til at fungere i det.

Vi har en lang række andre forslag, som jeg gerne kommer ind på, og jeg vil sige, at målet med en effektiv integrationspolitik jo netop må være at fremme en udvikling, som ikke sker af sig selv. Målet er ikke alene at forhindre fremtidige uroligheder og kriser, målet er at åbne en historisk mulighed for Danmark. Gevinsten for det danske samfund ville være enorm, hvis alle med en anden etnisk baggrund fik en uddannelse og fik den samme beskæftigelsesgrad, som de øvrige danskere har. Faktisk ville det være den mest positive økonomiske reform i Danmark i nyere tid.

Men ud over starthjælpen og nedskæringen på kontanthjælpen har denne regering i stort omfang ikke leveret nogen tiltag, der kunne fremme en sådan ordening. Til gengæld har man søsat en række projekter, ofte betalt af satspuljen og andre puljer. Nogle er gode, andre er det så som så med. Men jeg vil sige, at der er brug for, at vi kigger på den integrationsindsats, vi har i Danmark. Vi mener, at der er brug for at støtte op om et kasseeftersyn på området, og vi mener også, at der er brug for at opstille konkrete mål, og at der er brug for nogle tiltag, der går i en mere ordentlig retning, der går i retning af at kigge på de problemer, vi har, frem for alene at kigge på noget, som f.eks. mentorordninger, som måske kun er finansieret over 3 år af satspuljen. Tak for ordet.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokraternes ordfører her i dag, om Socialdemo-

kraterne nogle gange diskuterer det store ansvar, som Socialdemokraterne og også De Radikale har for, at tingene løb så meget af sporet med hensyn til vores indvandrerpolitik i Danmark. Fru Sophie Hæstorp Andersen taler i sit indlæg om de syv spildte år. Jeg vil snarere kalde det de syv genopretningsår, hvor regeringen og Dansk Folkeparti på en hel række punkter har fået styr på vores indvandrerpolitik og må gøre en masse for at integrere de mennesker, der så er kommet hertil under den socialdemokratiske-radikale regering. Erkender Socialdemokraterne en gang imellem, at den var fuldstændig ravende gal i de år, hvor Socialdemokraterne og De Radikale havde ansvaret, og hvor de hverken havde styr på, hvem der kom til Danmark, eller på integrationen?

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:58

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokraterne har tilsluttet sig regeringens politik med hensyn til 24-års-reglen og tilknytningskravet, og det gjorde vi bl.a., fordi vi mente, at der på nogle områder var et problem med de mange unge med anden etnisk baggrund, som i stedet for at tage en uddannelse og blive en del af det danske samfund skyndte sig at gifte sig med en fra deres forældres hjemland, som så kom hertil og heller ikke kunne sproget og skulle integreres. Og jeg vil sige, at vi faktisk havde forslaget om 24-års-reglen liggende i skuffen, da valget blev udskrevet, men vi har så bakket op om det.

Der er andre initiativer med hensyn til tilstrømningen, som denne regering har taget, som vi er meget uenige i, og vi mener ikke, at de mange stramninger på flygtningeområdet har været på sin plads.

I forhold til integrationen er det jo lidt interessant, at fru Karen Ellemann også sagde i sin tale, at det, at tilstrømningen var dæmpet, skulle betyde en bedre integration, og der må jeg sige, at jeg stadig savner at se eksempler på det sidste fra den her regerings side, for man har jo ikke benyttet sig af den her historiske chance for at gøre noget for integrationen. Vi har selv hørt, at flere nok er kommet i arbejde, men vi har også hørt arbejdsmarkedsforskere sige, at mange har fået et arbejde, som de lige så hurtigt kan miste igen den dag, den økonomiske vækst i Danmark ikke er på optur, men på nedtur.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:59

Peter Skaarup (DF):

Undskyld mig, men jeg hørte ikke noget som helst svar på det spørgsmål, jeg stillede, og derfor vil jeg prøve at spørge igen: Føler Socialdemokraterne ikke bare et lille ansvar – og jeg vil jo sige et enormt stort ansvar – for den kæmpe krise, Danmark er blevet bragt i på grund af den liberale indvandrerpolitik, som den socialdemokratiske regering stod for under den forhenværende statsminister, Poul Nyrup Rasmussen?

Er det ikke et kæmpemæssigt ansvar, Socialdemokraterne i dag sidder med, og som man burde rette op på ved at gå konstruktivt ind og tage medansvar for den indvandrerpolitik og integrationspolitik, vi har i dag? Er det ikke nødvendigt for Socialdemokraterne at sadle om i stedet for at sige: Jamen vi har bakket op om 24-års-reglen, men vi vil ikke dét, og vi kan heller ikke dét, og vi synes ikke om starthjælpen? Alttså, er det ikke ét stort rod, og er det ikke svært for borgerne at finde ud af, hvor det egentlig er, Socialdemokraterne står, når man ikke engang kan gøre noget så simpelt som at svare på, om man føler et medansvar for det, der er sket? Det kan man åbenbart ikke. Det er i hvert fald ikke her i dag, vi får noget svar, kan jeg høre.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:00

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo som sædvanlig det rene vrøvl, som kommer fra Dansk Folkeparti. Man prøver på at så tvivl om, hvad Socialdemokraterne egentlig mener. Det korte af det lange af det, jeg sagde i min ordførelse, er, at vi tager ansvar for de tiltag, vi gjorde, da vi sad i regering i 1990'erne. Vi var faktisk de første på europæisk plan til at fremlægge en ny integrationspolitik, der i første omgang var målrettet mod flygtninge. Vi havde nogle andre udfordringer på arbejdsmarkedet, end denne regering har, og derfor synes jeg, at jeg er fuldt berettiget til at kritisere den nuværende regering for ikke at gøre nok.

Jeg kunne omvendt spørge tilbage – men det har hr. Peter Skaarup ikke mulighed for at svare på lige nu – om Dansk Folkeparti føler et ansvar for at lade de her udsatte boligområder i stikken, som man har gjort det med det boligforlig, man har indgået, og som umuliggør fremtidige

store renoveringer som dem, man f.eks. har foretaget i Ishøj, fordi man tager lejernes penge fra Landsbyggefonden og bruger dem til plejehjemsbyggeri.

Føler man et medansvar for den polarisering af debatten, der stadig væk foregår i det danske samfund, og som bevirker, at nogle unge, der dagligt kæmper en værdikamp, føler, at de bliver skudt ud på et sidespor frem for at være en del af det danske samfund? Det kan hr. Peter Skaarup jo svare på, når han om lidt skal stå på talerstolen.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det kan han nemlig. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:01

Martin Henriksen (DF):

Nu er det oplagt at blive ved med at forsøge at så tvivl om, hvad Socialdemokraterne rent faktisk mener, så det vil jeg lige gøre.

Jeg bemærkede, at fru Sophie Hæstorp Andersen sagde – dog ikke med disse ord, men noget lignende – at antallet ikke var afgørende for, om man kunne få en god integration.

Det troede jeg faktisk hidtil havde været Socialdemokraternes holdning. Så jeg vil bare have af- eller bekræftet, at det stadig væk er sådan.

Jeg synes egentlig, at det er eller andet sted er lidt underligt. Vi har nu stået her i et godt stykke tid og diskuteret, hvad god integration er, og vi kan alle sammen blive enige om, at det handler om at komme i job, at det handler om, at man skal respektere det andet køn, og at det handler om at få en uddannelse osv. Men er Socialdemokraterne enige med Dansk Folkeparti i, at det for enden af integrationsprocessen handler om, at man bliver dansker? Det kan man selvfølgelig ikke blive, når man kommer her som førstegenerationsindvandrer, men vi må forvente det af anden- eller tredjegenerationsindvandrere. På et eller andet tidspunkt må vi forvente, at det er det krav, som vi stiller op som en målsætning, når vi snakker integration.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:03

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, at det kan være en meget svær diskussion i det hele taget – en meget bred og lang diskussion – som vi ikke har tid til i dag, om, hvad det vil sige at være dansker. Jeg tror ikke, at alle

udlændinge i Danmark kan få et dansk statsborgerskab. Alene med de regler, som Dansk Folkeparti har sat op, vil det jo være umuligt for mange af dem. Men jeg kan sige, at man for mig at se jo er dansker, når man bakker op om demokratiske værdier, når man taler sproget, så godt man nu har evner til, og når man forsøger at blive en del af det danske arbejdsmarked, fritidsliv osv. osv. Men jeg mener ikke, at der er nogen fast definition af, hvad det vil sige at være dansker eller europæer eller demokrat eller andre ting. Det er jo selvfølgelig til løbende diskussion.

Men så vil jeg sige, at det jo igen er meget interessant, at Dansk Folkeparti har den her strategi med, at de skal lægge ting i munden på Socialdemokraterne. Jeg sagde ikke, at antallet ikke er afgørende for integrationen. Jeg sagde, at antallet og tilstrømningen spiller en rolle, men at det er utroligt, at regeringen og Dansk Folkeparti har været så dårlige til at udnytte den mindre tilstrømning af udlændinge til Danmark i de senere år til at sikre en bedre integration.

Kl. 17:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:04

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror, at et af problemerne, når man snakker om integration, og hvorfor det måske ikke går så godt, som det burde gøre, er, at politikere og Folketinget generelt er for dårlige til at sige, hvad der forventes. Jeg forstår, at vi tilsyneladende ikke kan sige, hvad det vil sige at være dansker. Vi kan ikke sige, hvad det vil sige at være demokrat. Altså, hvad er det så, vi vil integrere dem ind i? Det er det, vi klart og tydeligt skal sige: hvilke forventninger vi har, og hvad det er, vi integrerer dem ind i. For hvad er ellers formålet?

Så kan vi ikke bare blive enige om, at det at være dansker jo først og fremmest må være det, at man har respekt for de grundlæggende værdier, men selvfølgelig også at det, som man først og fremmest føler et fællesskab med, er det danske folk og det danske samfund, at man f.eks. ikke orienterer sig mod tyrkiske miljøer eller pakistanske miljøer, men mod et dansk miljø.

Er det for meget at forlange, og er det ikke en beskrivelse, som Socialdemokraterne kan stå inde for?

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:05

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jo, men man kan jo være dansker på rigtig mange måder, og vi har da også folk, der er født og opvokset i Danmark og ser pæredanske ud med bleg hud, og hvad ved jeg, men som alligevel finder sig en kone i Thailand og er interesseret i at dyrke den thailandske kultur lige såvel som den danske kultur. Vi ser folk, som synes, at det er spændende at kunne syv forskellige sprog, og alligevel føler de sig i bund og grund som danske.

Frem for at se på alle de problemstillinger, som Dansk Folkeparti kan se ved mennesker, som er kommet hertil, og som har anden etnisk baggrund, skulle man jo også prøve at se på de muligheder, der er.

Hvis vi sammen kunne være med til at skabe et samfund, hvor folk med anden etnisk baggrund havde samme muligheder for at komme ud på arbejdsmarkedet – ikke kun i ufaglærte rengøringsjob eller i hotelbranchen, men i rigtige stabile job, der kunne sikre dem en økonomisk fremgang – så ville vi også se en forbedring i boligområderne, i folkeskolerne og alle andre steder, hvor folk begiver sig hen. Og måske ville vi også se en større fællesskabsfølelse i Danmark gående ud på, at det er i Danmark, man hører til, og at det er Danmark, man orienterer sig imod.

Men jeg vil ikke forhindre nogen i at se parabol-tv fra andre dele af verden eller lære andre sprog eller orientere sig mod andre dele af verden, samtidig med at man kan være dansker og have dansk indfødsret.

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:06

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan ikke lade være med først lige at spørge fru Sophie Hæstorp Andersen, om ikke det er besynderligt, at vi – når man kan se af tallene, at der f.eks. fra 1996 og frem til 2001 skete et drastisk fald i antallet af ledige indvandrere og efterkommere, fra 22.000 og til lige godt 14.000, og vi i dag står i en situation, hvor der er flere ledige indvandrere og efterkommere, end dengang regeringen overtog magten i 2001 – skal høre på, at alle problemerne lå i 1990'erne, og at alle løsningerne er kommet, efter at den nye regering kom til.

Så til det andet og mere konkrete: Jeg synes, at det kunne være rart at høre, om Socialdemokraterne vil være med til, at vi på tværs af parti-

erne laver en helt konkret bindende målsætning for hinanden om, at vi i 2015 ikke vil acceptere, at der findes ghettoområder i Danmark, altså problemramte boligområder, med mere end 50 pct. beboere, der er på overførselsindkomst. Alt så en målsætning, en klar strategi, og så må vi diskutere, hvordan vi kommer derhen. Men en fælles målsætning, ville det ikke være den rigtige vej at gå?

Kl. 17:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokratiet har i sit integrationsudspil foreslået, at man over en 10-årig periode – det må jo så først være i 2018, så vidt jeg kan regne ud – faktisk gør noget, der er næsten endnu mere ambitiøst. Jeg tror, at vi har sat 30 pct. som målsætning. Men 50 pct. og lidt før kunne vi sikkert godt blive enige om som et kompromis for, hvordan vi en gang for alle får gjort op med nogle af de ghettoområder, vi har i Danmark. Jeg synes da, at vi skulle sætte os ned en dag og kigge på, hvordan vi kunne lave det. Men det kræver selvfølgelig lidt mere, end at bare Socialdemokraterne og De Radikale bliver enige om en sådan målsætning. Det kræver, at vi også får et bredt flertal i Folketinget, der bakker op om det. Men der ser jeg da mange lighedspunkter.

Så vil jeg sige: Jo, jeg synes, at man har forspildt en historisk chance de sidste 7 år. Vi har set, at langt størstedelen af danskerne har oplevet vækst. Man har fået råd til større biler, eller nogle kan foretrække mere miljørigtige biler. Man har fået råd til flere og flere ting. Og alligevel ser vi så mange folk med anden etnisk baggrund stå uden for arbejdsmarkedet, og noget af det skyldes alene det faktum, at de har en anden etnisk baggrund. Der er mange, der også har en uddannelse, men som oplever diskrimination på det danske arbejdsmarked stadig væk. Det mangler vi også at adressere.

Kl. 17:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:08

Morten Østergaard (RV):

Vi kan tilsyneladende blive enige om, at der bl.a. er behov for en massiv opprioritering af ghettoindsatsen. Så vil jeg gerne spørge, om ikke fru Sophie Hæstorp Andersen undrer sig, når man ser det forslag til vedtagelse, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti kan blive eni-

ge om. Det konstaterer altså med tilfredshed, at alting er gået fint siden systemskiftet i 2001, og at der faktisk nu ikke er mere at gøre, for nu er det op til den enkelte selv at sørge for, at det går godt. Er det ikke besynderligt, at der er den enorme forskel mellem de problemstillinger, som tydeligvis er, og som man bare behøver at bevæge sig få hundrede meter væk herfra for at møde, og så den her ansvarsforflygtigelse, som består i, at man simpelt hen ikke er i stand til, på trods af at vi har en åben integrationsdebat i dag, at konstatere nogen former for problemer, der kræver en politisk indsats?

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jo, man kan sige, at der er flere og flere i den brede befolkning, som jo synes, at det er udtryk for en form for magtarrogance hos den her regering. Jeg må sige, at der ikke er så meget mere, der undrer mig fra den her regerings side. Jeg synes, at vi har været igennem det meste efterhånden. Men jeg kan jo komme i tanker om masser af integrationstiltag, som virkede, men som blev skåret bort, da den her regering kom til, og det kan måske være nogle af forklaringerne. Man kunne jo nævne skolepraktikordningen, der var med til at sikre, at unge kunne gennemføre en ungdomsuddannelse, på trods af at de ikke kunne få en praktikplads. Man kunne finde andre initiativer, som ikke længere er på dagsordenen i dag, fordi regeringen ikke kunne lide dem.

Så jeg undrer mig også meget, men jeg tror, at konklusionen må være, at vi snart har brug for et systemskifte. Vi har snart brug for nogle nye boller på suppen. Vi har brug for nogle nye initiativer på de her områder.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 17:10

Karen Ellemann (V):

Jeg skal gøre det ganske, ganske kort og stille et helt konkret spørgsmål. I fru Sophie Hæstorp Andersens ordførertale kom det til udtryk, at gadeuordenen er et udtryk for, at integrationsindsatsen er mislykket. Det blev sagt i ordførertalen. Kan det virkelig være rigtigt, at den gadeuorden, vi var vidne til, begået af en meget, meget lille gruppe af unge med indvandrerbaggrund, virkelig er udtryk for, at hele integrationsindsatsen er mislykket?

Kl. 17:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, jeg sagde, var, at det, vi så af gadeuorden, er noget, som mange mennesker faktisk oplever i dagligdagen, bare i langt mindre målestok. Det er f.eks. i nogle udsatte boligområder, hvor man oplever måske ikke ligefrem ildebrande, men at hærværk eller andre ting er et problem. Jeg synes, at fru Karen Ellemann nogle gange skulle gå ud og spørge i de boligområder, hun selv repræsenterer, i Brøndby Strand og andre steder, og høre, om ikke det er tilfældet.

Så vil jeg sige, at det for mig ikke er en undskyldning. Det er ikke for mig en undskyldning for, hvorfor de unge gør de her ting. Men det er alligevel en form for forklaring. Og jeg mener, at vi politikere har et ansvar. Vi har et ansvar for at forhindre, at uroligheder af den her karakter opstår. Vi har et ansvar for at sikre, at de bliver forebygget i fremtiden. Men vi har også et ansvar for at sikre, at de unge, der måske har været ude at lave uroligheder, kommer på nogle andre tanker, ikke alene ved at sidde i fængsel, men ved selv at få et arbejde, ved at komme i kontakt med det omgivende samfund, ved at få nogle muligheder, som de i dag måske ikke føler de fuldt ud har til rådighed.

Der kunne man jo se på nogle af de initiativer, som rent faktisk har vist sig at virke, og det er jo bl.a. det initiativ, Brøndby IF har taget med »Fra Bænken til Banen«, der har skaffet 400 mennesker i arbejde. Eller »Hobby Job«, som er det nyeste initiativ, hvor man skaffer unge under uddannelse i arbejde, således at de kan komme i kontakt med arbejdsmarkedet.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 17:12

Karen Ellemann (V):

Tak for det, som jeg måske har lidt svært ved at opfatte som værende et svar, men som ikke desto mindre måske i virkeligheden var udtryk for, at integrationsindsatsen bestemt ikke er mislykket, og at fordelene ved satspuljemidler jo netop er, at der bliver givet midler til projekter, som bliver sat i søen – og viser de sig bæredygtige, er der også et videre liv for dem.

Derfor har jeg svært ved at forstå, hvordan det kan være, at Socialdemokraterne så ikke kan tilslutte sig det forslag til vedtagelse, som vi er

kommet med, for der siger vi jo netop, at integration foregår ved, at herboende udlændinge viser vilje til integration og kommer i job. Ordføreren sagde tidligere, at det ikke er muligt for folk med indvandrerbaggrund at komme i job, og det kan jeg simpelt hen ikke få til at passe med antallet af folk i beskæftigelse. Så det vil jeg egentlig gerne høre ordførerens svar på.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg har ikke sagt noget om, at det ikke er muligt for folk med anden etnisk baggrund at komme i arbejde. Der er sådan set masser, der er kommet i arbejde, men mange af dem sidder i nogle meget udsatte job, som kan forsvinde så hurtigt som dug for solen, i det øjeblik væksten i Danmark går i den modsatte retning, og Danmark kommer i en økonomisk krise. Regeringen taler jo selv lige nu meget om, at vi har brug for opstramninger, og hvad ved jeg, i forhold til økonomien. Rengøringsjob, ufraglærte job i hotelbranchen og andre steder er job, der kan forsvinde meget hurtigt igen, og det er dér, vi ser, at rigtig mange med anden etnisk baggrund er kommet ud og har fået arbejde.

Det, der er det interessante ved det tiltag, som er blevet lavet i Brøndby IF, er, at det ganske rigtigt startede op på satspuljemidler, men fru Karen Ellemann sagde jo selv, at nu måtte de selv finde ud af, hvem der skulle finansiere det i fremtiden. Fru Karen Ellemanns parti har i hvert fald ikke tænkt sig at støtte, at det her er noget, der bliver sat mere systematisk i drift, eller at erfaringerne bliver udbredt til andre dele af landet.

Det er sådan noget, som klubben må klare selv, og det er jo dér, vi har en af problemstillingerne ved mange af de her puljer, altså at vi igangsætter ting, så slutter de efter 3 år, og så står de fuldstændig på egne ben. Og hvis ikke den pågældende kommune har mulighed for at støtte økonomisk, går projektet nedenunder og hjem – medmindre det genopfinder sig selv, måske ved hjælp af nogle dygtige integrationskonsulenter eller andet – og så står man uden det.

Jeg mener, at vi som politikere har et ansvar for, at vi går målrettet til værks i forbindelse med integrationsindsatsen i Danmark, og det undrer mig, at Venstre hele tiden afviser det ansvar.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Så er det hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Jesper Langballe (DF):

Det virker som et absurd skuespil at høre og se en pæredansk ung kvinde stå på talerstolen og sige: Jeg ved egentlig slet ikke, hvad det er at være dansk, det kan jo betyde så meget forskelligt.

Det er jo det samme, som at fru Sophie Hæstorp Andersen siger: Hvem er jeg egentlig selv? Jeg ved det ikke. Eller: Hvad er det at være kvinde? Det ved jeg ikke, det kan man måske se på på så mange måder.

Er det ikke faldet fru Sophie Hæstorp Andersen ind, at erkendelsen af, at man er dansk, er en erkendelse, man gør med hjertet?

Det er klart, at når fru Sophie Hæstorp Andersen ikke ved, hvad det er at være dansk, ved hun selvfølgelig heller ikke, hvad god integration er, og derfor er hun måske det eneste menneske i verden, inklusive alle andre socialdemokrater, som ikke har set og erkendt, at når vælgerne ved valg efter valg bliver ved med at give Socialdemokratiet nederlag, er det, fordi vælgerkorpset frygter, at Socialdemokratiets uansvarlige udlændinge- og integrationspolitik skal komme tilbage.

Kl. 17:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:16

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Igen vil jeg sige, at det jo er det rene og skære vrøvl. Selvfølgelig er det da vigtigt, at man er dansk med hjertet, men man kan også være dansk på andre måder end med hjertet. Man kan også være juridisk dansk, ved at man er født i Danmark af danske forældre. Man kan være dansk og bosiddende uden for Danmark. Man kan i mine øjne være dansk og have en anden etnisk baggrund.

Altså, det er jo noget værre vrøvl at så tvivl om, hvorvidt jeg ved, hvad det vil sige at være dansk. Men jeg siger bare, at danskhed jo kan være et begreb, der kan puttes ind i mange forskellige sammenhænge og spille mange forskellige roller i folks liv. Derfor er det jo en fuldstændig absurd diskussion at have med Dansk Folkeparti, som forsøger at tage patent på danskheden. Det kan jeg slet ikke tilslutte mig.

For Socialdemokraterne er det at være dansk selvfølgelig, at man tilslutter sig grundloven, de demokratiske værdier og tiltag, som vi har været ude med før, der drejer sig om, at man kan det danske sprog, og at man kan begå sig i det danske samfund. Men selv da vil der være danskere, som nogle gange fejler, fordi de faktisk ikke har kunnet opnå den helt grundlæggende viden om, hvordan man f.eks. gebærder sig i Danmark, og derfor findes der jo også danske kriminelle.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 17:17

Jesper Langballe (DF):

Fru Sophie Hæstorp Andersens bemærkning om, at hun ikke anede, hvad det var at være dansk, blev givet som et svar til hr. Martin Henriksen, som stillede det meget berettigede spørgsmål: Er det ikke målet med integrationen at blive dansk? Og så slog fru Sophie Hæstorp Andersen ud med hænderne og sagde: Hvad er det at være dansk?

Jeg vil bede fru Sophie Hæstorp Andersen om at svare på det sidste, jeg sagde, og forholde sig til, om det ikke er fuldstændig rigtigt, og om det ikke er erkendt af fru Sophie Hæstorp Andersens partiformand og alle andre socialdemokrater, der har udtalt sig, at når man nu igen ved sidste valg fik et valgnederlag, så var det, fordi vælgerne ikke var sikre på, at Socialdemokratiet virkelig havde lagt sig fuldstændig efter regeringens og Dansk Folkepartis udlændingepolitik; vælgerne var bange for, at man skulle vende tilbage til det tidligere kaos fra før systemskiftet.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:18

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det sidste må jeg sige at jeg faktisk ikke kan genkende, og jeg er ret sikker på, at der er mange forskellige årsager til Socialdemokratiets nederlag ved valget i november 2007 – det må jeg sige.

Så vil jeg sige, at det at være dansk for mig at se både er en meget konkret størrelse, men det kan også være en meget abstrakt størrelse, og der skal være plads til begge ting.

Derfor synes jeg også, at det indimellem er et absurd spørgsmål, for med hensyn til det at være dansk kan man jo både tale om at have dansk indfødsret, og man kan tale om, at det er noget med at føle med hjertet. Man kan tale om,

at det er at tilslutte sig de demokratiske værdier, som nogle danskere har kæmpet for at få – imod andre danskere, for ikke alle danskere har et demokratisk sind, desværre. Vi har nynazister, der ikke er særlig demokratisk anlagt; vi har en række folk, som ikke bakker op om den danske model eller som direkte bekæmper den; vi har folk, som bekæmper det danske velfærdssamfund; vi har folk, som ikke tager ansvar, og som er med til at bryde den sammenhængskraft, vi har i det danske samfund. På den måde mener jeg faktisk at man kan være temmelig udansk indimellem – selv danskere kan efter min mening være udanske.

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 17:20

Astrid Krag (SF):

Det er tilbage til noget af det, som ordføreren også selv var inde på i sin tale, nemlig de her mange puljer og tidsbegrænsede projekter, som jeg er meget enig med ordføreren i der kan være en vis fare ved, fordi det bliver så afbrudt, og fordi det ikke bliver så kontinuerligt.

Det, som jeg vil spørge om, er, om ordføreren er enig med mig i, at hvis vi skal have integrationen til at lykkes, så handler det også om at kigge bredt på vores velfærdssamfund og bl.a. kigge på, om der er ordentlige normeringer i daginstitutionerne, så pædagogerne kan holde øje med de børn, der ikke udvikler deres sprog rettidigt, og som måske har problemer på hjemmefronten, og så skolelærerne kan tage hånd om de elever, der har problemer, så vi får grebet dem, inden de når 8.-9. klasse uden at have et alderssvarende dansk og uden at kunne læse og skrive. PISA Etnisk viser jo desværre, at der er alt for mange med anden etnisk baggrund end dansk, der ikke kan det. Vi er også nødt til at kigge på den del af indsatsen, hvis integrationen skal lykkes.

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:20

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jeg faktisk meget enig i, selv om jeg lidt synes, at Ny Alliance antydede, at det var lappeløsninger at foreslå nogen lidt mere strukturelle tiltag end kun at kigge på de her projekter, som vi diskuterer i dag eller skulle diskutere i dag.

Jeg vil sige, at for Socialdemokraterne er det meget vigtigt, at vi netop får set bredt på velfærd, for der er behov for en række større tiltag.

Vi har behov for nogle politiske ændringer for at sikre noget så basalt som mere social retfærdighed, større lighed og bedre og lige muligheder for, at også unge og ældre med anden etnisk baggrund end dansk kan blive en del af og klare sig i det her samfund på lige fod med alle andre danskere.

Jeg tror, at vi er meget enige om, at vi skal kigge nærmere på det. En ting, vi kan se på, er bedre normeringer, for der får man tid til at kigge på det enkelte barn, uanset hvem det måtte være. En anden ting kunne være folkeskolen, hvor vi igen kigger på det enkelte barn og har respekt for det enkelte barns udgangspunkt, når vi skal lære dem at læse og skrive. Det vil efter min mening være et kæmpeskridt i den rigtige retning.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag.

Kl. 17:22

Astrid Krag (SF):

Man kunne så spørge ordføreren om, hvordan hun forholder sig til det forslag, som SF har lagt frem, bl.a. under valgkampen, men også senere, om at sikre, at man i 1.-3. klasse i de helt vigtige fag, nemlig dansk og matematik, indfører en tolærerordning, så vi sikrer, at alle børn efter 3. klasse kan læse og skrive, så vi ikke også fremover vil stå i den situation, som vi gør i dag, hvor der desværre er 53 pct. med anden etnisk baggrund end dansk, der ikke er i stand til at gennemføre en ungdomsuddannelse, når de kommer ud af folkeskolen.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vi synes ikke, at det er et decideret dårligt forslag, men jeg vil sige det på den måde, at det for os er vigtigt, at man fokuserer på danskundskaber gennem hele skoletiden, fordi danskundskaber også er rigtig vigtige at have, når eleverne i 9. og 10. klasse kommer til at diskutere abstrakt matematik, eller når de skal videre i en ungdomsuddannelse. Det er derfor ret vigtigt for os, at vi får styrket det fag på læreruddannelsen, der hedder dansk som andet sprog, så vi kan opkvalificere lærerne. Vi satser også meget på, at efteruddannelse også kan være vejen frem.

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Peter Skaarups som ordfører.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi, det er fint, at Ny Alliance har taget initiativ til en debat om integration og den måde, vi integrerer på i Danmark, med henblik på også at blive bedre til at integrere og at kunne måle værdien af det, der sker.

Vi har ligesom andre, der følger debatten på udlændingeområdet og har været med til vigtig lovgivning på området, også kunnet konstatere, at det arbejde, der udføres ikke mindst ude i kommunerne, er af stærkt svingende kvalitet. Nogle kommuner har for lidt styr på integrationen. Det gælder med hensyn til job – flere indvandrere skulle gerne komme i job. Og det gælder også med hensyn til værdier; vi siger ikke tilstrækkelig klart, hvad det er for nogle værdier, vi gerne vil have, at indvandrere i Danmark lever op til og lever sig ind i.

Det er klart, at der findes flere eksempler på de problemer, som der er i forhold til integrationsindsatsen. Jeg fandt i forbindelse med den her debat et par steder, hvor jeg kunne sige, at her er der noget galt, og sådan vil der sikkert være andre, der kunne finde andre eksempler.

Men jeg kan nævne et eksempel, og det er Københavns Kommune, som på forskellig vis har givet støtte til aktiviteter, som man med rette kan sætte spørgsmålstegn ved. Går pengene i de rigtige lommer, og hvad er det i øvrigt for noget arbejde, der udføres for de penge? Man har haft et tæt samarbejde med en fædregruppe på Nørrebro, hvis signaler virker meget, meget underlige og ikke virker i retning af ordentlig integration.

Jeg kan bare referere fra et interview med Khalid Alsubeihi, der som leder af denne fædregruppe blev spurgt om, hvad han siger til islams holdning til eksempelvis homoseksuelle. Det er noget, han fortæller til unge mennesker, der gerne skulle integreres bedre, altså hvad islams holdning er. Han siger bl.a. i et interview: Vi skal respektere andres måde at leve på. Og videre siger han: Jeg kan ikke nægte, at islam opfatter homoseksualitet som en synd, men det er ikke et emne, vi taler med de unge om.

Altså: Det er underforstået, at her skubbes sådan en problematik bare ind under gulvtæppet, og så trives fordommene jo blandt indvandrere i

Danmark, uden at de har forstået, at vi i Danmark har en god politik om, at man selvfølgelig kan have den orientering, man nu ønsker i forhold til seksualitet.

Her var det jo, som den, der gerne ville stå for integration, hans opgave at fortælle meget klart, hvordan vi i Danmark har det på de her områder, at man må acceptere, at sådan er det, og at man ikke skal have fordomme mod det.

På samme måde har vi set projekter under Københavns Kommunes ungdomsklubber, hvor man også med rette har sat spørgsmålstegn ved nogle personer, der har været rollemodeller for utilpassede unge, og som selv deltager i kriminalitet og selv deltager i tæskehold blandt ungdomsklubbens unge, der kommer dertil og deltager i de her slagsmål og tæskehold. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at der gives offentlige kroner på kommunalt plan til projekter, der virker så tåbelige og stik imod al integration, for det at bekæmpe kriminalitet er en vigtig opgave i forbindelse med integrationen.

Vi skal være mere fokuserede og knivskarpe, når vi skal sikre os, at pengene går til de rigtige, og vi skal bekæmpe den svingende kvalitet, vi ser nogle steder, når det drejer sig om integration.

Men når det så er sagt, synes jeg, at debatten i dag er vigtig på den måde, at vi også skal glæde os over, at der er kommet langt mere styr på vores integrationspolitik, vores indvandrerpolitik, end der har været tidligere.

Under den socialdemokratisk-radikale regering fik man jo lavet den såkaldte integrationslov, men den havde primært til opgave at fordele flygtningene mellem landets kommuner, og der blev gjort en meget lille indsats for integrationen, og ikke mindst vil jeg sige, at der blev gjort en yderst ringe indsats for at kontrollere, hvem der kom til landet. Det betød jo, at vi i de sidste år under den socialdemokratisk-radikale regering havde op mod 25.000 henholdsvis familiesammenførte og asylansøgere, der kom til Danmark, og det var jo en enorm integrationsindsats, der skulle til at virke. Problemstillingen i dag er så, at vi stadig væk står med den integrationsindsats. Man kan sige, at vi andre har måttet tage over og tage den udfordring op, som SR-regeringen ikke kunne løfte.

Derfor er det vigtigt, at vi står sammen i stedet for hele tiden at være imod. Debatten i dag er udtryk for, at man ikke vil tage et medansvar fra visse partiers side, og så bliver det jo svært at få brede aftaler på det område.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 17:29

Naser Khader (NY):

Jeg er meget enig i meget af det, der blev sagt i ordførertalen om, at der er problemer med projekter, at vi ikke får nok integration for pengene m.v. Derfor undrer det mig, at Dansk Folkeparti ikke er med på vores forslag til vedtagelse, hvor vi forlanger et eftersyn og gerne vil gøre op med det kaos, der er. Hvorfor bakker man ikke det forslag til vedtagelse op? Det forslag til vedtagelse, man er gået sammen med V og K om, er jo tandløst i sammenligning med det, der blev sagt i ordførertalen.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:29

Peter Skaarup (DF):

Nej, det er faktisk ikke tandløst. Hvis hr. Naser Khader læser det godt efter, vil han kunne finde en klar melding om, at man skal være sikker på, at de projekter, man har, kører på en sådan måde, at de virker efter hensigten, og i den forbindelse ved jeg, at der i Integrationsministeriet bliver gjort et meget omfattende stykke arbejde for at sikre, at de projekter, der gives statslige kroner til, lever op til de hensigter, der er med dem.

Nogle af de projekter, jeg var inde på i min tale, er jo kommunale projekter, hvor først og fremmest Københavns Kommune, som også bærer en stor del af ansvaret for manglende integration, har gjort for lidt for at få tingene på plads i landets største by og har givet penge til grupper, som jeg tror hr. Naser Khader og jeg er enige om faktisk virker for det stik modsatte af det, som vi gerne vil. Det er her, jeg tror man skal koncentrere indsatsen i stedet for om mere skrivebordsarbejde, for det tror jeg ikke der kommer meget godt ud af.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Naser Khader.

Kl. 17:30

Naser Khader (NY):

Vil hr. Peter Skaarup garantere, at med det forslag til vedtagelse får vi ryddet op og får gennemskuelighed og overblik og orden i projekterne?

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:31

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan i hvert fald høre af det, som ministrene har sagt, at det er noget, man holder meget øje med.

Jeg kan jo aldrig garantere for, hvad Københavns Kommune gør af mærkelige ting. Det er nok svært at holde styr på, for de har gennem for lang tid ladet stå til, og det gælder jo også i beskæftigelsesindsatsen, hvor en socialdemokratisk ledet kommune i den grad har misligholdt at få unge indvandrere i beskæftigelse og ud på arbejdsmarkedet, hvilket i hvert fald er en del af det, der skal til for at blive integreret i Danmark.

Det er ikke hele svaret, for det gælder jo også om at acceptere og finde ud af, hvad det er for nogle værdier, vi har i Danmark, og efterleve de værdier. Men jeg kan garantere, at vi – og det tror jeg også andre vil være interesserede i – arbejder for, at i de projekter, som staten står for, skal pengene gå til det rigtige. Det tror jeg er en fælles opgave for alle.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, man kan sige, at forslaget til vedtagelse fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti mildest talt er fredeligt. Jeg tror ikke, det kommer til at påvirke integrationen voldsomt, hvis det skulle blive vedtaget.

Jeg vil bare gerne spørge hr. Peter Skaarup: Er det sådan, at Dansk Folkeparti nu mener, at der ikke er integrationsproblemer i det danske samfund? Er det sådan, at Dansk Folkeparti f.eks. er tilfreds med, at mens man selv har holdt en regering ved magten og haft ansvar for finanslov efter finanslov, er antallet af indvandrere og efterkommere af indvandrere, som har fået betinget eller ubetinget frihedsstraf og er blevet idømt bøde, steget støt? I 2000 var det 13.000 personer, i 2005 var det knap 20.000 personer, og det er altså sket, mens Dansk Folkeparti har stået vagt om integrationen, som vi kan forstå er gået så fint, at der ikke engang er anledning til at gøre noget som helst ved med et forslag til vedtagelse.

Er det tilfredsstillende for hr. Peter Skaarup? Er problemerne løst, eller skal vi bare se en fortsat vækst i antallet af unge indvandrere, som får bøde eller frihedsstraf eller den slags ting? Er man helt tilfreds?

Kl. 17:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:33

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror desværre, at hr. Morten Østergaard ikke har sat sig helt ind i denne problematik. Jeg er ked at sige det, men den problematik, vi står over for, er jo, at der under socialdemokratisk-radikal ledelse er kommet utrolig mange asylsøgere og familiesammenførte til landet. De har fået mange børn, og de grupper er meget dårligt integrerede i det danske samfund, fordi man ikke fra start af fik taget fat på det, der skulle til.

Der er nu sket det, at der er kommet mere skik på integrationen, og det betyder, at de grupper, vi har fået ind siden 2002 og også dem, vi får ind nu i disse år, bliver meget bedre motiverede og meget bedre integrerede, fordi man er begyndt at stille krav og komme med konsekvenser over for de pågældende. Men vi hænger stadig væk på, at Socialdemokraterne og De Radikale ikke fik gjort det, der skulle til, og formentlig derfor er der mere kriminalitet blandt de grupper, fordi der så er en tendens til, at man bliver mere rå og mere kriminel. Det er jo en udfordring til os alle sammen, men jeg konstaterer bare, at ansvaret bl.a. ligger hos hr. Morten Østergaards parti.

Kl. 17:34

Formanden:

Hr. Morten Østergaard for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:34

Morten Østergaard (RV):

Jamen det kan man da kalde at smide håndklædet i ringen. Hr. Peter Skaarup har intet andet svar på de udfordringer, som han åbenbart erkender findes, end at det alt sammen skyldes noget, der foregik i 1990'erne og 1980'erne og måske endda tidligere. Alle problemer er grundlagt der, og der er ikke et eneste fremadrettet bud, hverken i forslaget til vedtagelse eller i det, hr. Peter Skaarup siger.

Vi må bare acceptere, at når vi snakker om den voldsomme vækst i antallet af lejere, der bliver sat ud af deres lejligheder, primært familier med anden etnisk baggrund, når vi snakker om den stigning, der har været i antallet af frihedsstraffe og bødestrafte, og når vi snakker om, at der i dag er flere ledige indvandrere og efterkommere af indvandrere end før systemskiftet i 2001, som det hedder i forslaget til vedtagelse, er hr. Peter Skaarups svar: Jamen ansvaret går til-

bage til 1990'erne, og jeg har desværre ingen løsninger. Det synes jeg ikke er voldsomt betrygende.

Kl. 17:35

Formanden:
Ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Hr. Morten Østergaard bruger nogle tal fra 2000, men vi ved jo alle sammen godt, at på det tidspunkt var der færre indvandrere og flygtninge, end der er nu og end der kom i årene efter. Det var jo lige netop i de sidste år med den socialdemokratisk-radikalt ledede regering, at der kom rigtig mange flygtninge og indvandrere til Danmark. De fik mange børn, og på samme måde som de, der kom før dem, er de i høj grad i fare for at være en kæmpeudfordring for vores retssystem, fordi mange af dem er uintegrerede.

Indsatsen må selvfølgelig rettes mod integration. Men hvis man gerne vil eksperimentere og tror, at nu skal der laves en hel masse om i vores indvandringspolitik, f.eks. ved at åbne vores grænser for mere indvandring – ja, så skal man følge Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten. Det er at gamble med vores fremtid, men det sikre er det, som vi har stået for sammen med regeringen, nemlig at vi får færre indvandrere og flygtninge til Danmark og sørger for, at de, der kommer, bliver integrerede. Det er det, der sker i disse år, og det er derfor, det er en vigtig opgave.

Kl. 17:36

Formanden:

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg bed mærke i, at ordføreren talte om homoseksuelle, og det er sådan en skæg tendens, jeg oplever hos Dansk Folkeparti for tiden. De går enormt meget op i homoseksuelles rettigheder, og jeg kan forstå, at ordføreren er utilfreds med fædregruppens syn på det her spørgsmål, fordi ordføreren mener, at det er diskriminerende og ikke hører hjemme i det danske samfund. Betyder det, at Dansk Folkeparti nu vil gå ind for, at homoseksuelle skal have ret til at blive gift i en kirke på lige fod med heteroseksuelle? Betyder det, at Dansk Folkeparti vil gå ind for, at den lesbiske medmor selvfølgelig har ret til barsel? Er det den slags bevægelser, vi ser hos Dansk Folkeparti? Jeg mener jo som sagt, at det er meget, meget interessant, at Dansk Folkeparti pludselig

er så vældig interesseret i homoseksuelles rettigheder.

Kl. 17:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:37

Peter Skaarup (DF):

Nej, det betyder det ikke. Vi står fast på den politik, vi hele tiden har haft i forhold til det, men det betyder, at vi er kritiske over for, at indvandrergupper kommer til Danmark og tror, de skal til at ændre ved vores kultur og vores værdier i forhold til homoseksualitet, i forhold til kvindens stilling, i forhold til ligestilling, og det burde fru Johanne Schmidt-Nielsen jo egentlig også være bekymret for, altså at de ting, man har kæmpet sig frem til i forhold til ligestilling, er sat på spil af de familier, der ud fra et patriarkalsk levemønster undertrykker kvinderne – og det bliver værre og værre. Det tror jeg heller ikke Enhedslisten synes er nogen god ting.

Kl. 17:38

Formanden:

Det er fru Johanne Schmidt-Nielsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:38

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Sådan helt opklarende: Vores danske værdier, som ordføreren taler om – jeg ikke sikker på, at vi deler danske værdier eller opfattelsen af, hvad der er danske værdier – er altså, at homoseksuelle har ret til at være i det danske samfund, men de er ikke helt lige så gode som heteroseksuelle og skal ikke have helt de samme rettigheder som heteroseksuelle. Det er vigtigt at forstå, fordi det jo også er – hvad skal man sige? – et syn på danske værdier, som skal kommunikeres ud til de mennesker, der kommer hertil. Det, ordføreren siger, er, at danske værdier betyder, at man accepterer homoseksuelle, men man accepterer dem ikke helt lige så meget som heteroseksuelle. Er det sådan, jeg skal forstå ordføreren?

Kl. 17:39

Formanden:
Ordføreren

Kl. 17:39

Peter Skaarup (DF):

Danske værdier og krav til folk, der kommer til Danmark, som gerne vil leve sig ind i det at være dansk, gerne vil integreres, må være, at man prøver på at forstå, hvad der foregår i Danmark, og at man prøver at leve sig ind i, hvad der foregår, hvis man vil have en tilværelse i

Danmark. Når jeg så ser, at fremtrædende folk, der påstår at tale integration, siger til aviserne, men også til de unge muslimer, at det der med homoseksualitet ikke er et emne, vi taler om, så er det, jeg siger, at her skal vi lige passe på, for der er det jo vigtigt at forklare unge, rodløse muslimer, som f.eks. tidligere kastede sten efter en bøsseparade, at vi måske lige skulle være lidt forsigtige med at acceptere, at der ikke bliver talt om det emne. Vi skulle faktisk være lidt mere offensive og sige: Det er altså en del af at være dansk, at man accepterer ligestilling mellem kønnene, at man accepterer homoseksualitet.

Kl. 17:40

Formanden:

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Astrid Krag (SF):

Jeg tror nu faktisk, at Gay Pride Parade både er for bøsser og lesbiske.

Det, jeg ville spørge ind til, var det, ordføreren sagde om bekæmpelse af kriminalitet og forråelse i visse bydele og det her med at nå de truede unge, de udsatte unge, inden de bliver truende unge, kriminelle unge. Det synes jeg jo er noget, vi har en meget stor interesse i. Der vil jeg spørge til det, der foregår i politiet lige nu, hvor man er presset på ressourcerne – vi hører, at man mangler mandskab – og hvorfra vi også begynder at få tilbagemeldinger om, hvad konsekvensen er af den såkaldte opsparing, som politiet skal foretage nu. Hvor skal man finde pengene? Det vil komme til at være på lønningskontoen, hører man fra mange steder. Det vil komme til at betyde mindre mandskab. Hvordan hænger det sammen med de ambitioner, Dansk Folkeparti ellers har, om at bekæmpe kriminaliteten?

Hvad angår nærpoltiindsatsen, som jeg tror er helt afgørende i forhold til de meget belastede områder, hvor der er meget kriminalitet, og hvis vi tager København som eksempel, kunne jeg også godt tænke mig at høre, om ordføreren er tilfreds med den prioritering, der er i dag, hvor du møder 20 betjente på Christianshavn, hver gang du møder 1 betjent på Indre Nørrebro, selv om vi jo nok kan blive enige om, at mange af de alvorlige problemer med indvandrerbander og narkobander og hele den randgruppe af unge, som politiet snakker om er i farezonen, finder du altså ikke ude på Christianshavn, det er på Nørrebro.

Kl. 17:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:41

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, fru Astrid Krag og jeg er enige om, at det, der foregår hos politiet i øjeblikket, ikke er godt nok. Selv om der er mange dygtige medarbejdere, der gør en fantastisk god indsats, også i forhold til integration og kriminalpræventivt arbejde, har den politireform, der er blevet gennemført, ikke på alle punkter levet op til forventningerne.

Et af punkterne er jo, at der er for mange betjente, der sidder og laver skrivebordsarbejde, som egentlig kunne udføres af HK-personale. Det er et emne, man skal ind og se på, så vi sikrer os, at de, der er politibetjente, kan hjælpe borgerne med at opklare kriminalitet og lave kriminalpræventivt arbejde.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at efter ildebrandene, efter ildspåsættelserne af skoler og biler her i det tidlige 2008, har det jo vist sig, at politiet er meget dygtige til at få tingene til at fungere igen, og de har været meget dygtige til at få fat i dem, som stod bag ulovlighederne. Så jeg tror, at de er gode, men det kræver, at der er ressourcer nok til den daglige indsats, og der tror jeg vi har en fælles opgave i at sikre det.

Kl. 17:43

Formanden:

Fru Astrid Krag for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:43

Astrid Krag (SF):

Jeg tror i hvert fald, det er vigtigt ikke at gøre, som ordføreren lidt havde tendens til i starten af sit indlæg, nemlig at skyde skylden på politiet. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får drøftet i forligskredsen, hvad den her reform har haft af konsekvenser.

Jeg vil så med hensyn til de her truede unge, som bliver til truende unge, som ender i kriminalitet, sige, at jeg også dér tror, at det langt hen ad vejen hænger sammen med det arbejdspress, socialrådgiverne har. Jeg tror, at mange unge forsvinder som sager i de bunker, der tårner sig op. Det er jo et stort problem, så derfor vil jeg spørge ordføreren for Dansk Folkeparti, om Dansk Folkeparti vil være med til at lave et loft for, hvor mange tunge sager en socialrådgiver kan sidde med, så vi kan få fat på de her unge, inden de ryger ud i dyb kriminalitet.

Jeg vil så afslutningsvis bare ligesom hr. Morten Østergaard undre mig over, at Dansk Folke-

parti kan erklære sig tilfredse med integrationen, som den ser ud nu, sådan som de gør i det forslag til vedtagelse, der ligger. Jeg havde håbet på et større ambitionsniveau fra Dansk Folkepartis side og synes sådan set, det er positivt, det, der ligger i det forslag, SF har været med til at fremsætte, om at få en kritisk gennemgang, få en prioriteret indsats og få en årlig redegørelse, hvor vi netop kan få debat om nogle af de ting, som ordføreren for Dansk Folkeparti jo også problematiserede i sit indlæg.

Kl. 17:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til det sidste, som fru Astrid Krag nævner, at det er mit indtryk, at der i Integrationsministeriet bliver foretaget de her evalueringer, og at der bliver foretaget de her tjek af, at pengene går til det rigtige. Og sker det ikke, må vi selvfølgelig tage fat i sagen igen.

Når det gælder det præventive arbejde, og hvad der sker ude lokalt for at undgå kriminalitet – først og fremmest blandt indvandrere, som vi diskuterer her – tror jeg, det er meget vigtigt, at vi følger, hvad der sker i kommunerne, for det er jo kommunerne, der synes at være dem, der skal stå for indsatsen, og der halter det mange steder. Senest har det jo i forbindelse med Københavns Kommune vist sig, at man har sparet på noget af det allermest livsvigtige i forhold til at undgå kriminalitet og undgå dårlig integration. Vi har så kaldt vores velfærdsminister i samråd i Retsudvalget, for at vi kan finde ud af, hvad man kan gøre mere over for de kommuner, som ikke gør arbejdet godt nok. Det tror jeg at vi skal følge meget intenst, for det er meget, meget vigtigt, at man er hurtigt ude fra kommunernes side.

Kl. 17:45

Formanden:

Det er fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, og så kan man jo vælge, om man vil straffe de kommuner, der allerede gør det dårligt af forskellige årsager, eller om man vil belønne dem, der gør det godt. Det er jo også altid et spørgsmål om definitioner.

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkepartis integrationsmål er, at folk bliver danske. Så vil jeg

selvfølgelig godt høre, hvordan man har tænkt sig at måle det, når integrationsministeren og velfærdsministeren i de kommende år skal evaluere, om de projekter, man har givet penge til fra satspuljen eller andre steder, har virket. Vil man sætte de samme mål op, som Socialdemokraterne er meget enige i, nemlig at det handler om, at personer med anden etnisk baggrund får samme erhvervsfrekvens, altså beskæftigelsesgrad, at de er repræsenteret i kriminalitetsstatistikkerne på lige fod med den øvrige befolkning, at de i samme grad gennemfører en ungdomsuddannelse eller benytter sig af daginstitutioner og børnehaver til deres børn? Eller hvordan har Dansk Folkeparti tænkt sig at måle den her danskhed?

Kl. 17:46

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 17:46

Peter Skaarup (DF):

Vi har da bl.a. tænkt os hele tiden at måle på, hvor mange der kommer i beskæftigelse, og hvor mange der kommer i uddannelse. Det er jo i hvert fald to vigtige ting, som kan betyde en bedre integration. Men vi er også meget optaget af muligheden for, at indvandrere selv kan gøre noget. Altså, det er jo fint, at vi stiller noget hjælp til rådighed, at vi giver nogle penge, men penge kan ikke gøre det alene. Vi er også nødt til at sikre, at indvandrerne selv viser vilje til integration, og der tror jeg at konsekvens er meget vigtig, altså at ting har konsekvenser. F.eks. betyder 300-timers-reglen jo konsekvens: Hvis man ikke gør noget selv, går ud og tager et stykke arbejde, kan man miste social bistand. Der er andre regler, der også giver noget konsekvens, og der mangler vi jo socialdemokratisk støtte til de ting.

Med hensyn til pisk og gulerod til kommunerne kommer vi ikke uden om, at det her handler om økonomi. Kommunerne gider tilsyneladende ikke alle sammen gøre den indsats, der skal til, fordi de ikke mærker det på deres pengepung. Hvis det for alvor er noget, der bliver mærket, når man forhandler budget, skal de nok komme op på dupperne. Så vores strategi er at få dem til at mærke det.

Kl. 17:47

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:47

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Man kan jo sige, at en af årsagerne til, at de ikke mærker det så meget, jo bl.a. er Dansk Folkepartis politik om, at man, i det øjeblik man betræder den forkerte vej i det danske samfund, skal i fængsel, og så er økonomien jo i hvert fald flyttet fra kommunerne over i fængslerne, som staten så står for. Så det var måske et meget godt forebyggelsesråd, at det kunne være, at man skulle lade kommunerne bidrage til en eller anden form for støtte, når folk ender i fængsel, eller hvad ved jeg. Det har jo været tankegangen på sundhedsområdet, når man kigger på forebyggelse. Det står i øvrigt for egen regning.

Det er jo sandheden, at indvandrere og deres efterkommere begår 31 pct. mere kriminalitet end danskere. Det er jo også kommet frem, at antallet af anmeldelser af vold foretaget af 10-14-årige er steget med 100 pct. de sidste 5 år. Er Dansk Folkeparti ikke lidt opmærksom på, at nogle af de børn – ja, børn var de jo, da regeringen kom til – i hvert fald ikke har fået nogen vilkår, der har gjort, at de er kommet væk fra vold og kriminalitet og er kommet hen imod uddannelse og arbejde i det danske samfund, og at Dansk Folkeparti og regeringen har et medansvar for, at man ikke har gjort mere i den her opsvingsperiode, der har været i den tid, man har haft regeringsmagten?

Kl. 17:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:49

Peter Skaarup (DF):

Vi er bestemt hele tiden opmærksomme på at følge situationen, men jeg kan bare konstatere, at jeg ikke kan se noget alternativ til det, vi gør. Vi ved, at der under SR-regeringen kom så mange flygtninge og indvandrere til Danmark, at vi i dag hænger på en meget stor integrationsbyrde, som man ikke gennemtænkte den gang, der sad en SR-regering. Det er jo i virkeligheden hovedproblemet i dag, at vi har haft en supertanker, som skulle vendes, og det tager altså noget tid. Og Socialdemokraterne har ikke bidraget ret meget, vi andre har måttet tage opvasken, og det er så det, vi er i gang med i øjeblikket.

Når vi ser på kriminalitet, er det klart, at hvis man sammenligner tallene fra tidligere med tallene nu, vil der være forholdsvis flere kriminelle, i og med at der er kommet forholdsvis flere indvandrere og flygtninge til landet. Det siger sig selv. Hvad skal vi så gøre ved det? Jo, det, vi

skal gøre ved det, er da bl.a. at stå sammen om såkaldte udvisningsdomme. Lige så snart organiseret kriminalitet bliver angrebet, ved hjælp af at hovedpersoner bliver udvist, mærker man en betydelig konsekvens i de kriminelle miljøer. Så tænker man sig om en ekstra gang, for det var alligevel noget, der gjorde av. Så det tror jeg vi skal gøre mere af.

Kl. 17:50

Formanden:

Det gør også av ikke at overholde taletidsbestemmelserne. Det er hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg forstår, at ordføreren er meget glad for de evalueringer, der foregår, og at de er helt tilfredsstillende og helt, som de skal være. Men jeg vil egentlig godt spørge, hvordan de evalueringer egentlig foregår. Hvad er det at være så tilfreds med, hvad er det, der bliver målt på, hvem foretager disse evalueringer? Bliver de kun foretaget i ministeriet, og er der noget eksternt indsyn i det?

Så vil jeg også godt, mens jeg er her, spørge ordføreren, om han også mener, at starthjælpen har været et gode for integrationen.

Kl. 17:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:51

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes – indtil noget andet er bevist – at det er fint, at der udføres et stykke arbejde i ministerierne, at der udføres et stykke arbejde for Rigsrevisionen, hvis det er det, der skal til, og at man løbende følger det her område, så man sikrer, at pengene går til det rigtige. I den tænketank, man jo også har i Integrationsministeriet, er de flinke til at tænke nye tanker og vurdere, om der er noget mere, der skal gøres, f.eks. i forhold til det med værdierne, som jeg har været inde på nogle gange.

Det er vigtigt, at vi hele tiden husker på, at det meget er et spørgsmål om antallet af indvandrere og flygtninge. Vi kan få rigtig meget god integration for de penge, det koster at få flere indvandrere og flygtninge, der er meget svære at integrere, til Danmark. Så det er altså vigtigt, at vi hele tiden holder styr på, hvem der kommer til Danmark, og at der er styr på vores asylpolitik. Hvis ikke der er det, kan vi opgive tanken om at gøre mere for integrationen.

Formanden:

Det er hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 17:52

Jørgen Poulsen (NY):

Det er jo ikke svar på spørgsmålet om, hvordan den her evaluering foregår. Er det kun én instans, der evaluerer? Hvordan foretager man den, og er det i virkeligheden kun embedsmænd, som sidder og evaluerer sig selv?

Kl. 17:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:52

Peter Skaarup (DF):

Nu er jeg jo ikke minister, så jeg synes, det er regeringen, der skal svare på, hvordan det præcis foregår. Men jeg synes jo, at integrationsministeren var inde på meget af det under sin tale, for jeg synes, at hun på en fornuftig måde fortalte, at det også er noget, man fra ministeriets side lægger meget stor vægt på.

Jeg tror som sagt, at Folketinget holder meget øje med, at de initiativer, man sætter i søen i forbindelse med satspuljerne, følger planerne – nogle kunne måske endda klage over, at der er for meget indberetning og for meget kontrol, men det er vigtigt, at der er den kontrol, der skal til. Nu er Ny Alliance jo også blevet et af de partier, der er med i satspuljeaftalerne, og der vil man kunne forvise sig om, hvis man følger arbejdet tæt, at det er noget, der lægges vægt på.

Kl. 17:52

Kl. 17:53

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Peter Skaarup som ordfører. Og så er det fru Astrid Krag som ordfører.

Kl. 17:54

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Tak til ministrene for deres redegørelser og tak til Ny Alliance for at have indkaldt til denne forespørgsel.

Jeg synes, der er grund til at spørge sig selv, oven på ministrenes redegørelser, om det nu også går helt så godt, og om vi kan være helt så tilfredse med os selv, som vi er. Jeg er i hvert fald personligt meget enig med de næsten 40 pct. af danskerne, der i en undersøgelse for nylig angav, at integrationen er det vigtigste problem at løse, hvis vi skal sikre velfærdssamfundets fremtid, for det er jo et af de helt store problemer, vi står med.

I en tid med højkonjunktur og fuld damp på kedlen er arbejdsløsheden stadig højere blandt vores etniske minoriteter end blandt danskere. Det koster den enkelte dyrt at stå uden for arbejdsmarkedet, og det koster også samfundet dyrt i overførselsindkomster og mistet aktivitet på arbejdsmarkedet.

Et regnestykke fra ministeriets egen tænketank om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark viste for nogle år siden, at det danske samfund ville spare 23,4 mia. kr. om året, hvis integrationen virkede. Det er jo mildest talt et imponerende beløb, som får de aktuelle lønkrav fra de strejkende ude på pladsen til at blegne.

Samtidig presser integrationsspørgsmålet sig på, fordi vi er ved at få en ny underklasse i Danmark, hvor de etniske minoriteter scorer lavest på alle de parametre, man normalt kan bruge til at måle, hvor godt et liv man lever; bl.a. har de en lavere gennemsnitsløn, et gennemsnitligt lavere uddannelsesniveaue, et højere frafald på uddannelserne, de er overrepræsenterede i kriminalitetsstatistikkerne og i vores fængsler, og de har gennemsnitligt markant færre kvadratmeter at bo på.

Regeringen har så indført en række økonomiske sanktioner, som må siges at være af ideologisk karakter mere end noget andet, det er nemlig ikke bevist, at de virker efter det påståede formål, nemlig at få folk ud på arbejdsmarkedet. Kontanthjælpsloftet og 300-timers-reglen fremgår af Integrationsministeriets egen oversigt over tiltag, som skal gøre integrationen bedre og sikre, at folk kommer i arbejde. Men virkeligheden viser, at de to regler ikke får flere i arbejde, de gør bare flere endnu fattigere, end de var i forvejen.

Så der er altså rigtig mange gode grunde til at sætte turbo på integrationen, og vi har god brug for en debat om mål og midler i integrationsindsatsen, fordi det er så centralt et område for vores velfærdssamfund, og fordi vi ikke gør det godt nok i dag.

I en pressemeddelelse udsendt for lidt over en måned siden bad integrationsministeren oppositionen om at komme med konkrete ideer til initiativer på integrationsområdet, og det skal jeg gøre med glæde og til hver en tid. Men det er jo lige præcis den slags debatter og meningsudvekslinger, som vi sammen med de andre parter i oppositionen har efterlyst, når vi gang på gang har opfordret ministeren til at indkalde til brede forhandlinger om en national plan for bedre integration. Nu får vi så de første drøftelser fra

Folketingets talerstol, og det er jo sådan set også en fin start. Men jeg vil gerne gentage opfordringen til, at alle partier sætter sig sammen og diskuterer, hvordan vi bedst løser problemerne med integrationen.

Så har jeg nogle bud fra SF: Skal integrationen lykkes, skal der sættes ind over hele linjen. Såvel den sociale indsats som boligpolitikken, arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken spiller centrale roller, hvis integrationen skal lykkes. Der skal tænkes i helhedsindsatser, og der skal tænkes i kontinuerlige indsatser. Det drejer sig ikke om problemer, der kan ordnes med et snuptag. Så meget desto vigtigere er det, at vi overvejer, om det er den optimale model, vi har fået skruet sammen, hvor en stor del af integrationsarbejdet finansieres med midler fra det hav af puljer, der er oprettet på området, og hvor selv fagfolk bliver svimle, når de skal prøve at danne sig et overblik. Det betyder, at projekter er tidsbegrænsede, og at ansøgninger skal rumme de aktuelle buzzwords i ministeriet for at få tilskud. Det betyder også, at det er alt for sjældent, at vi får taget debatten om mål og midler, prioriteringer og politiske holdninger til integrationsindsatsen i det åbne rum. Den demokratiske debat bliver indskrænket, og indsatserne bliver afbrudte og diskontinuerlige.

I SF er vi jo selv med til at fordele midler til integrationsprojekter gennem satspuljeforhandlingerne. Her får vi embedsværkets vurderinger af projekterne, og det er vi meget glade for, for ellers kunne vi som politikere hurtigt drukne i detaljen, men det er altså et problem, at der ikke er noget åbent politisk forum for debat af vores fælles integrationsindsats. Derfor støtter vi i SF varmt op om tanken om at få en årlig redegørelse om integrationsindsatsen med status på arbejdet og vurdering af effekten af de forskellige tiltag, der er sat i søen, og en medfølgende debat i Folketingssalen om mål og midler for integrationsindsatsen, som vi også kender det på ligestilingsområdet.

I forlængelse af integrationsministerens megen snak om den frivillige arbejdskraft på området, da hun gav sit svar til at starte med, vil jeg også bare sige, at når vi kigger på integrationsindsatsen fra SF's side, handler det også om, hvor mange ressourcer der er inden for vores normale velfærdstilbud til at sørge for, at børn og unge og voksne med anden etnisk baggrund bliver integreret: Er der pædagoger nok i vuggestuen til at tage hånd om det, når Fatimas sprog ikke udvikler sig alderssvarende? Er der pæda-

goger nok i børnehaven, der kan tage sig tid til at snakke med Muhammeds mor? Er der tid i skolen til at lave den undervisningsdifferentiering, der kan sikre, at alle børn kommer med? Der er svaret bare mange steder et rungende nej.

Når der så i kommunerne og i velfærdssamfundet ikke er ressourcer nok til at tage hånd om de her problemer, så er svaret ikke at privatisere ansvaret – vi snakker om frivillige, der skal gå ind – nej, så bliver vi som politikere da nødt til at tage hånd om det og sørge for, at også den del af integrationsindsatsen, der ikke handler om projekter og puljer, men om integration i hverdagen, fungerer.

Derfor ville det gavne integrationen, hvis vi kunne skabe rum for en mere overordnet debat om, hvordan vores brede velfærdstiltag hjælper til med integrationen, og hvad vi kan gøre af udviklingsarbejde, der sikrer, at integrationen kommer ind i børnehaven, folkeskolen og ungdomsklubben i højere grad end i dag. Det vil en årlig redegørelse også være med til at sikre.

Kl. 17:59

Formanden:

Ja tak. Der er ikke bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Helle Sjelle.

Kl. 18:00

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest tak til Ny Alliance for at sætte fokus på integrationen her i Danmark. Der er ikke nogen tvivl om, at det er en af de allerstørste og vigtigste udfordringer, som vi står over for i de kommende år.

Vi Konservative er enige i, at integrationen bestemt ikke fungerer perfekt. Så sent som i februar stod København i brand, og jeg behøver såmænd ikke gå længere end uden for min egen gadedør i Københavns nordvestkvarter for at se, at der kan gøres meget mere for integrationen. Det kan simpelt hen gøres bedre.

I den forbindelse spiller de integrationsprojekter, som vi støtter, selvfølgelig også en væsentlig rolle. Derfor er det vigtigt, at vi ikke hælder pengene ud ad vinduet, men hælder dem i nogle projekter, som giver resultater, og derfor er det kort sagt også relevant at sætte fokus på, om vi opnår mere integration for pengene.

Som ministeren allerede har påpeget det, er der tale om støtte til mange forskellige projekter med mange forskellige aktører. Der opstilles en række krav, som projekterne skal opfylde for at få støtten, og som gør det muligt at følge gen-

nemførelsen af projekterne tæt, og naturligvis samles og videreformidles erfaringerne. Men der er også projekter, som ikke lever op til kravene, og er der kendskab til sådan et misbrug, griber ministeriet naturligvis ind.

Jeg noterer mig, at man løbende videreudvikler muligheden for at måle succes og effekt, og at procedurerne og resultaterne generelt fungerer tilfredsstillende, men jeg hører også ministeren sige, at man er åben over for forslag til forbedringer. Jeg så f.eks. gerne, at man fokuserede endnu mere på udsigten til at få projekterne forankret, også efter at f.eks. støtten fra satspuljen ophører. Jeg ved godt, at ministeren har gjort en indsats for at gøre det bedre, men jeg synes også, at det er et aspekt, som skal frem i allerførreste række, når vi starter et nyt projekt. Det betyder meget for selve succesen.

Men som ministeren også allerede har påpeget det, er det relevant at se på integrationsindsatsen som en helhed. Indsatsen handler jo ikke bare om projekter, den handler om alt lige fra beskæftigelse til uddannelse og boliger.

Der er basis for at kunne levere en bedre integrationsindsats, fordi der er kommet en bedre balance i indvandringen til Danmark, og det er selvsagt et væsentligt aspekt. Flere nydanskere er kommet i arbejde, flere er kommet i gang med en uddannelse, og spørger man nydanskerne selv, føler mange af dem sig efterhånden også godt integreret.

Integrationsindsatsen skal også organiseres i en helhed. Det kan ikke nytte, at statslige og kommunale initiativer ikke er koordineret bedre. Staten kan være med til at sætte rammerne, men det er stadig væk kommunerne, der skal udfylde dem, og som har den daglige kontakt med den enkelte borger.

Jeg tror, at vi kommer til at tage adskillige debatter her i de kommende år, fordi der vil være et behov for at justere tiltag og for at drøfte status og resultater for integrationsindsatsen, efterhånden som arbejdet skrider frem og der er behov for nye løsninger.

Kl. 18:03

Formanden:

Der er korte bemærkninger, og det er først hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:03

Morten Østergaard (RV):

Ja, så fristes man jo til at spørge fru Helle Sjelle, hvor man i det forslag til vedtagelse, som fru Helle Sjelle er med til at fremsætte, kan læse om

det med de nye løsninger, behovet for at kigge mere på det og de nye ideer. Det fremgår ikke nogen som helst steder. Tværtimod konstaterer man med tilfredshed, at nu er integrationen mulig, og så er det et privat ansvar at klare resten.

Der vil jeg bare spørge, om det virkelig er konservativ politik. Er det f.eks. ikke frustrerende for en konservativ, når man kan se, at der mangler ansatte i den offentlige omsorgssektor, og når man ved, at hver fjerde ledige indvandrer og efterkommer ønsker at arbejde i den offentlige omsorgssektor, at vi så stadig væk skal opleve, at den offentlige sektor halter langt bagefter den private, når det handler om at ansætte ledige indvandrere og efterkommere på arbejdspladserne? Er det ikke frustrerende, og er det ikke noget af det, der gør, at man i virkeligheden burde erkende, at der er behov for en ny strategi, og tage imod en samlet oppositions fremstrakte hånd om at få nye boller på suppen og lave en fælles målfast strategi for integrationen i Danmark?

Kl. 18:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 18:04

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes da, at det er positivt, hvis hr. Morten Østergaard vil være med til at levere nogle bedre løsninger på det her område. Nu har ministeren jo efterspurgt forslag, og jeg ser da frem til, at også hr. Morten Østergaard prøver at levere de forslag. Jeg synes da, at det kun er ganske fornuftigt og konstruktivt, hvis Det Radikale Venstre også begynder at komme ind i den debat.

Med hensyn til det forslag til vedtagelse, der ligger her, må man jo sige, at det er et kompromisforslag, og sådan er det i politik. Der skal findes en løsning, der skal stå 90 mandater bag de ting, som man vedtager. Det er det her jo også udtryk for.

Der er mange gode intentioner i det forslag til vedtagelse, der ligger. Det siger noget om, at den enkelte borger også skal tage et ansvar for sit eget liv, men det er også klart, at samfundet selvfølgelig skal stille de rette rammer til rådighed, men det synes jeg faktisk også ligger i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af VKO.

Kl. 18:05

Formanden:

Og hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes bare, at det er mærkværdigt, at man ikke står klar i dag, hvor vi stiller til integrationsdebat i Folketinget, og hvor der er en samlet opposition, der siger: Skal vi nu ikke lave et udredningsarbejde, sådan at vi får grundlag for en samlet prioriteret indsats og en årlig redegørelse til Folketinget. Det burde da være en gave til enhver regering. Og hvis man virkelig vil samarbejde bredt, burde man da tage den hånd i stedet for at fremsætte sådan et stykke vat her, hvor der ikke er et eneste konkret forpligtende handlingsorienteret forslag af nogen art.

Derfor vil jeg bare igen spørge fru Helle Sjelle: Er det ikke på tide at tage imod det her? Er det tilfredsstillende, at der i dag er flere ledige indvandrere og efterkommere, end dengang man overtog regeringsansvaret? Var det ikke på tide at sige: Måske skulle vi en prøve at kigge ud over vores egne rækker for at se, om der var nogen, der havde bedre ideer end vores egne, som tydeligvis har slået fejl?

Kl. 18:05

hvert år har ligestillingsministeren til at komme og levere en lille skrivelse, og ud fra den kan vi så diskutere, om man er god nok til at nå de mål, vi har sat os på ligestillingsområdet. Kunne den konservative ordfører ikke bakke op om sådan et rigtig godt og konkret forslag i debatten?

Kl. 18:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:07

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi naturligvis åbne over for gode forslag, og vi er også åbne over for at diskutere, hvordan vi får den bedst mulige integration for de færrest mulige penge, eller i hvert fald, at de penge, som vi nu giver ud til integrationen, også faktisk kaster nogle resultater af sig.

Jeg synes bestemt, man skal overveje en redegørelse.

Kl. 18:07

Formanden:

Det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:06

Helle Sjelle (KF):

Slået fejl, og slået fejl – der ligger i hvert fald nogle resultater på integrationsområdet fra de år, hvor den her regering har været ved magten.

Jeg ved ikke, om det ligefrem er nogen gave til regeringen, at oppositionen tilbyder sig. Det er jeg altså ikke så sikker på, men som sagt: Er der nogen gode, konstruktive forslag, håber jeg og forventer jeg naturligvis også, at regeringen med ministeren i spidsen lytter.

Kl. 18:06

Formanden:

Det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:06

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Noget af det, der er sket i den her regerings tid, er et fald i antallet af unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse. Så meget kunne tyde på, at der stadig væk er masser at tage fat på, for på nogle områder går det altså i den stik modsatte retning.

Derfor vil jeg høre, om De Konservative ikke godt kunne bakke op om, at vi fik en årlig redegørelse i Folketinget, hvor vi kunne tage debatten løbende: Er vi gode nok til at nå de mål, vi har sat op for integrationsindsatsen? Sådan har man gjort det på ligestillingsområdet, hvor vi jo

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jeg da utrolig glad for at man vil overveje hos De Konservative.

Jeg kan så ikke lade være med at drille lidt og sige, at så kunne man jo i en kommende debat også bruge lidt mere tid på at diskutere med De Konservative, hvordan de selv tror at det gavner integrationsindsatsen, hvis man skal til at betale for at gå på biblioteket. Hvordan vil det gavne de læsesvages muligheder? Og hvordan vil det gavne folk med anden etnisk baggrund, hvis de skal til at betale for at gå til den praktiserende læge? Mange af dem har næsten ikke adgang til vedkommende i forvejen, fordi læger er svære at rekruttere til de boligområder, hvor der bor mange indvandrere. Men det kunne vi jo så tage under en kommende redegørelsesdebat. Det vil jeg i hvert fald meget gerne stille op til.

Kl. 18:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:08

Helle Sjelle (KF):

Nu ved jeg ikke, hvad det er, fru Sophie Hæstorp Andersen aktuelt sigter til ved at nævne de her ting, men jeg kan i hvert fald orientere fru Sophie Hæstorp Andersen om, at der ikke er nogen konkrete planer fra Det Konservative Folkepartis side om at indføre brugerbetaling på de områder, som blev nævnt her.

Formanden:

Så er det fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 18:08

Kl. 18:10

Astrid Krag (SF):

Jeg kan jo med skuffelse konstatere, at De Konservative ikke vil stå bag det forslag til vedtagelse, som bl.a. SF har lagt frem, og kan så læse, at i det forslag til vedtagelse, De Konservative er med i, slår de fast, at det er vigtigt, at herboende udlændinge viser vilje til integration og kommer i job.

En del af det at komme i job handler jo om, om man overhovedet har en uddannelse, så man kan søge job. Der har vi jo et problem med frafald på de tekniske skoler; det har vi i det hele taget i ungdomsuddannelserne, men på de tekniske skoler ser det særlig slemt ud: 50 pct. af de etniske minoriteters unge falder fra.

Samtidig viste en undersøgelse os jo for et par måneder siden, at otte ud af ti praktikkonsulenter på de tekniske skoler oplever, at virksomheder, når de henvender sig, betinger sig, at de kan få en praktikant, der er dansk. De vil ikke have en praktikant, der har anden etnisk baggrund end dansk.

Kan ordføreren ikke dele min bekymring for, hvad det betyder med hensyn til mulighederne for de unge med anden etnisk baggrund for at deltage i samfundet, tage sig en uddannelse, få et job, når de på den måde bliver diskrimineret og forskelsbehandlet fra de danske virksomheders side?

Kl. 18:08

Kl. 18:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:09

Helle Sjelle (KF):

Jo, jeg kan godt dele bekymringen for, hvordan og hvorledes vi får de unge indvandrere igennem vores uddannelsessystem. Der er helt klart nogle problemer, og der er også nogle problemer, som det er meget svært at løse, men som vi bliver nødt til at have fokus på, for uddannelse er nu en af de allervæsentligste kilder til, at man kommer videre i det her samfund, og at man bliver integreret.

Kl. 18:10

Formanden:

Fru Astrid Krag for en sidste bemærkning.

Astrid Krag (SF):

Jeg kan i hvert fald bare konstatere, at i det forslag til vedtagelse, der ligger fra bl.a. Det Konservative Folkeparti, står der ikke et eneste ord om bekæmpelse af den diskrimination, der finder sted, f.eks. i efterspørgslen efter praktikanter. Jeg synes selv, det er meget rystende tal, at otte ud af ti af de praktikkonsulenter, der sidder på de tekniske skoler, har oplevet virksomheder, der henvender sig og betinger sig, at de ikke vil have praktikanter, der ikke er danske. Det er da et kæmpestort problem.

Nu står der ikke noget om det i forslaget til vedtagelse, man så kan jeg jo spørge lidt ind til, hvad ordføreren og Det Konservative Folkeparti mener man kan gøre ved det. Jeg har spurgt undervisningsministeren og har fået et lidt nølende svar. Det ville være rigtig rart at høre, om Det Konservative Folkeparti havde nogle gode bud på, hvordan vi løser det her problem med åbenlys diskrimination.

Kl. 18:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:10

Helle Sjelle (KF):

Jeg har ikke konkret en masse bud på, hvordan vi lige løser det her problem, men jeg vil også sige, at forslaget til vedtagelse jo altså ikke er udtømmende. Der er altså en begrænsning på, hvor lang en vedtagelse må være, og derfor kan et forslag til vedtagelse som det, der er blevet fremsat her i Folketinget i dag, jo altså ikke indeholde alt, hvad man kunne ønske sig.

Kl. 18:11

Formanden:

Der er ikke ønsket om flere korte bemærkninger. Tak til fru Helle Sjelle. Næste i ordførerrækken er hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:11

(Ordfører)**Morten Østergaard (RV):**

Jeg synes, det er velgørende, at vi også i den her folketingssamling får en generel integrationsdebat her i Folketinget. Men sandheden er jo, at det ikke bliver her i Folketingssalen, at vi løser integrationsproblemerne. Hver eneste dag slider og slæber skolelærere og socialrådgivere, foreningsfrivillige og beboerrådgivere, opsøgende medarbejdere og uddannelsesvejledere, klubmedarbejdere og mentorer, pædagoger og sundhedsplejersker, rollemodeller og besøgsvenner, højskoler, efterskoler, teatergrupper, idrætsklub-

ber, væresteder og fritidshjem osv. osv. De er hverdagens integrationshelte. De har succes hver eneste dag, de oplever, at det kan lade sig gøre: Integration er det muliges kunst. De fortjener en stor tak og anerkendelse for deres indsats, og de får den alt for sjældent. I stedet læser de igen og igen i aviserne om, hvor håbløst alting er, og hører politikerne male en vis herre på væggen.

I Det Radikale Venstre har vi den opfattelse, at vi ikke har nogen uøselige integrationsproblemer i Danmark. Næsten alle vores udfordringer har fundet deres løsning i en eller anden bydel, på en skole eller i en institution. Men desværre vandrer viden og god erfaring ikke videre i tilstrækkelig grad, og det er både synd og uhensigtsmæssigt, for selv om det kan lade sig gøre, og succeshistorierne er der, er der stadig væk store udfordringer.

Regeringen har haft mere end 6 år, og det må stå klart, at regeringen er løbet tør for svar på de udfordringer, vi står over for. Den nuværende regering troede jo, at den med starthjælp og nye familiesammenføringsregler samt asyl- og flygtningepolitik i europæisk bundklasse kunne få en bedre integration. Regeringen holder krampagtigt fast i og forsøger at fastholde et billede, som det i dag bør stå klart for enhver at der ikke er belæg for. Lad mig bare tage et konkret eksempel til illustration. På trods af historisk lav ledighed er der i dag flere ledige indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande, end da regeringen overtog magten i 2001. Fra 1996 og frem til regeringsskiftet i 2001 reducerede SR antallet af ledige fra ca. 22.000 til 14.000. Ved udgangen af 2007 var det tal steget til 14.700 personer. Det er et paradoks, og det kalder på en ny strategi.

I Det Radikale Venstre arbejder vi med en social 2015-plan, en plan, som sætter ambitiøse, langsigtede socialepolitiske mål for det danske samfund, så de udsatte børn og unge får lige muligheder for god udvikling og derfor ikke bliver til udstødte voksne, så børn og voksne med psykiske lidelser får behandling, så arbejdsmarkedet bliver mere rummeligt, og så kriminelle finder vej ud i samfundet og ikke tilbage i cellen. En social 2015-plan, som kan erstatte regeringens fattigdomsstrategi bestående af starthjælp, 300-timers-regel og kontanthjælpsloft.

Er det god integration, når flere og flere sættes ud af deres boliger, og væksten i antallet især skyldes lejere af anden etnisk oprindelse, der, som Socialforskningsinstituttet skriver, generelt

adskiller sig ved at have en lavere indkomst end både danskere, som udsættes, og lejere generelt? Hver fjerde af disse udsatte lejere er hjemløse året efter. Er det god integration, når vi kan se en vækst i antallet af friheds- og bødestraffe til indvandrere og efterkommere fra godt 13.000 i år 2000 til 19.800 i dag?

I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at situationen er tilfredsstillende. Vi har ambitioner på integrationen vegne. Som led i vores sociale 2015-plan vil vi have ghettofænenet på museum. Vi har fremlagt en ghettoafviklingsplan, som skal sikre, at vi i Danmark i 2015 ikke har boligområder, hvor mere end halvdelen af beboerne er på overførselsindkomst. Det betyder helhedsplaner for samtlige problemramte boligområder, som kan omfatte fysiske forbedringer og renovering såvel som boligsocial indsats. Det skal ske i samarbejde mellem kommuner, boligorganisationer og relevante institutioner og myndigheder. Det kræver en indsats, ikke projektmageri, men en vedvarende, stædigt insistierende og velkoordineret indsats, indtil problemerne er løst, og ikke indtil pengene slipper op. Vi er klar til at stille ressourcerne til rådighed: 100 mio. kr. om året til en boligsocial indsats, som sammen med Landsbyggefondens midler til problemramte områder vil udgøre en historisk saltvandsindsprøjtning til den lokale integrationsindsats, som foregår ude mellem boligblokkene. Spørgsmålet er ikke, om vi har råd, men om vi har råd til at lade være.

På samme måde er vi klar til at sætte mål for integrationen på arbejdsmarkedet. Vi er blandt Vesteuropas dårligste lande, når det handler om forskellen mellem danskeres og indvandreres deltagelse på arbejdsmarkedet. England, Tyskland, Frankrig, Schweiz, USA, alle gør det bedre. Ifølge DA er mere end hver fjerde ledige indvandrere og efterkommer på kontanthjælp klar til at tage et arbejde inden for social- og sundhedsområdet, og alligevel er den offentlige sektor klart underrepræsenteret, når det handler om ansættelse af nydanskere. Det skriger på handling.

Som led i vores sociale 2015-plan skal forskellen mellem danskeres og nydanskernes erhvervsfrekvens halveres. Det svarer til, at forskellen bliver under 10 pct. Vi nærer altså ikke regeringens angst for at sætte forpligtende mål og håber ikke, at integrationsministeren er parlamentarisk tonedøv, for har man ambition om bredt samarbejde, så tilbyder en samlet opposition med forslaget til vedtagelse i dag en strategi for en målfast, prioriteret integrationsindsats.

Integration er det muliges kunst. Hver dag ser vi eksempler på integration, der lykkes, men det er ikke et privat ansvar, det er noget, som foregår mellem mennesker, og vi skal have et samfund, hvor man kan integrere indvandrere, hvad enten de er flygtninge, familiesammenførte eller indvandrende arbejdskraft – ikke for deres skyld alene, men også for vores egen, for vi har brug for alle.

Kl. 18:16

Formanden:

Der er ikke korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Østergaard. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 18:17

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Integration kan altså ikke reduceres til management. Det er muligt, at man kan skabe bedre integrationsprojekter for de midler, der er afsat – det vil vi meget gerne være med til at undersøge – men jeg mener simpelt hen, det er at krybe uden om de steder, hvor problemerne reelt ligger.

Den største hindring for integrationen i Danmark er den manglende ligebehandling og den udlændingefjendske stemning, som har været dominerende i Danmark, siden statsministeren i 2001 valgte at give fru Pia Kjaersgaard ansvaret for udlændingepolitikken i Danmark for til gengæld at få lov til at regere den blåsorte blok. Det nytter ikke kun at ville se på, hvad man får for pengene. For det første gør det efter Enhedslistens opfattelse ikke noget ved problemerne, og for det andet bliver grisen altså stadig væk ikke federe af at blive vejat.

For at tage fat om de reelle problemer må man bekæmpe forskelsbehandlingen og uligheden. Men Danmark er desværre stadig væk langt bagud i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med. En rapport fra MIPEX, som blev offentliggjort i oktober 2007, placerede Danmark på en 21. plads ud af 28, når det gælder vores regler og love for integration: 21 ud af 28. Naturligvis afviste regeringen, nærmest pr. automatik kan man sige, rapportens kritik. Det er efterhånden sket med et utal af rapporter, som er kommet fra EU, FN og Europarådet, når Danmark er blevet beskyldt for diskrimination. Det er dybt pinligt.

Jeg mener ikke, der er nogen, der kan være imod den vedtagelse, som er kommet fra oppositionen, men jeg vil gerne her på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at den væsentligste indsats for at fremme integrationen ikke handler om bedre koordinering af de økonomiske midler. Det handler om at sikre ligebehandling. Derfor pålægger Folketinget regeringen at arbejde for at fjerne de regler, der står i vejen for ligebehandling i Danmark: Starthjælpen, 24-års-reglen, tilknytningskravet og de stramme regler for tildeling af statsborgerskab som sætter borgere uden for demokratisk indflydelse.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Kl. 18:19

Formanden:

Der er en kort bemærkning, må jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Det tager lidt tid at læse forslaget til vedtagelse op.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at den væsentligste indsats for at fremme integrationen ikke handler om bedre koordinering af de økonomiske midler. Det handler om at sikre ligebehandling. Derfor pålægger Folketinget regeringen at arbejde for at fjerne de regler, der står i vejen for ligebehandling i Danmark: Starthjælpen, 24-års-reglen, tilknytningskravet og de stramme regler for tildeling af statsborgerskab som sætter borgere uden for demokratisk indflydelse.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Så var der en kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:20

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu tror jeg kun, det er Enhedslisten, der kan fremsætte et forslag, hvor der står, at det ikke er vigtigt at prioritere de økonomiske midler.

Når det er lagt til side, vil jeg egentlig bare høre, om ordføreren er enig i, når nu man taler om ligebehandling og det at modvirke diskrimination, og når man taler om, at i nogle muslimske kredse har de svært ved at tage afstand fra homoseksualitet, altså tage afstand fra den diskrimination, der sker af homoseksuelle, at det så ikke også kan være et eksisterende problem i andre religiøse kredse, såsom f.eks. Indre Mission eller andre steder, hvor der også stadig væk er brug for et opgør, sågar med præster i den dan-

ske folkekirke, der fortsat tager afstand fra homoseksuelle?

Kl. 18:23

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 18:21

Kl. 18:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Til det første: I vedtagelsen står der, at Folketinget konstaterer, at den væsentligste indsats ikke handler om at prioritere kronerne.

Til det andet: Jo, det er klart, diskrimination af homoseksuelle kan vi ikke acceptere nogen steder i samfundet. Det er, som ordføreren påpeger, supervigtigt at understrege, at det jo altså ikke kun er i visse muslimske miljøer, man har problemer med at acceptere homoseksuelle og problemer med at stå op imod diskrimination af homoseksuelle, men at det foregår i alle mulige andre sammenhænge også, bl.a. i visse kristne sammenhænge, så jeg synes, det er en god pointe, som jeg kan tilslutte mig.

Kl. 18:21

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en sidste bemærkning.

Kl. 18:21

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så kan ordføreren jo så også bekræfte, at der før har været muslimske medlemmer, som altså er en del af islam, som har deltaget i parader, hvor man netop har kæmpet for homoseksuelles rettigheder, og at det derfor ikke er et særsyn, og at der, ligesom der inden for kristendommen er stor forskel på, hvad man tror på eller ikke tror på, om man går ind for abort eller imod det, så selvfølgelig også på samme måde er forskellige synspunkter inden for islam.

Kl. 18:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 18:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er meget enig i, at et af de største problemer, vi har i dag, er, at man bl.a. fra Dansk Folkepartis side fremlægger islam og mennesker, som er muslimer, som en samlet, homogen gruppe i stedet for at se på muslimer som nogle, der er lige så forskellige som alle mulige andre. Jeg kender personligt selv en del muslimer, som for mig at se har et væsentligt mere moderne syn på homoseksuelle end f.eks. det syn, Dansk Folkeparti repræsenterer her på Christiansborg.

Formanden:

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og så er det integrationsministeren.

Kl. 18:23

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg vil da gerne sige tak for debatten. Jeg lytter selvfølgelig til alle råd, der er blevet mig givet i dag, det skal der ikke være nogen tvivl om; nogle er jeg enig i, nogle er jeg ikke enig i.

Når der bliver talt om en gave til det parlamentariske, vil jeg sige, at det måske er lidt svært, når ordføreren for det største oppositionsparti tre-fire gange som svar til en anden ordfører hele tiden sagde, at det var vrøvl. Altså, hvis man er uenig, kan man jo sige, at man er uenig, men hvis man bare mener, at det, hvad andre siger, er vrøvl, så kan det jo godt være lidt svært at komme videre med debatten. Jeg er ked af, at det skal være på den måde – men det gør det selvfølgelig ikke lettere.

Jeg vil sige, at debatten jo ikke har ført til nogen konkret kritik; man vil gerne kritisere generelt, men man har ikke nogen eksempler. Det havde været nyttigt, hvis der havde været nogle eksempler, jeg kunne gå hjem og se på; så kunne vi diskutere, hvem der havde ret. Men der har ikke været noget som helst konkret i dag. Og det har der jo sådan set heller ikke været tidligere.

Som allerede nævnt er en mindre del af integrationen i Integrationsministeriet finansieret af satspuljemidlerne; ordførerne får besked, og så er det jo lidt svært at komme og kritisere bagefter. Der har været en teknisk gennemgang af finansloven, og jeg tør sige, at der var mulighed for at svare, jeg havde tre dygtige embedsmænd med, og der blev da også stillet nogle spørgsmål, men ikke meget, og der kunne svares tilfredsstillende på alle spørgsmål, så det synes jeg lige hører med i billedet, når man nu kommer i dag og mener, at man har fundet noget uden at kunne konkretisere det.

Så var der en diskussion om det danske. Det er naturligvis trist, at fru Hæstorp Andersen ikke helt har gjort sig nogle tanker om, hvad det vil sige at være dansk. Det ville jo gøre det lettere, når vi skal integrere, for min opfattelse af at integrere er i hvert fald, at man bliver gjort bekendt med det danske, og det kræver selvfølgelig, at vi danskere selv kan formulere det; hvordan skulle vi ellers få integreret og imødekom-

me andre mennesker, hvis ikke vi ved, hvem vi selv er?

Fru Sophie Hæstorp Andersen var også inde på, at vi havde ødelagt skolepraktikordningen. Ja, nu var det ikke noget, jeg var specialist i på det tidspunkt, men hvis ikke jeg husker meget galt, så havde Venstre i hvert fald den opfattelse, at vi ville have rigtige praktikpladser med henblik på uddannelse og arbejde, og det er der jo blevet meget større mulighed for nu. Jeg husker udmærket de valgkampe, hvor det ikke var til at støve praktikpladser op; det ser jo heldigvis anderledes ud på grund af den økonomiske situation.

Så var der et spørgsmål fra – tror jeg – hr. Naser Khader om Venstres Ungdom. Jeg kan sige, at det fra 2004 til 2006 var sådan – og det dokumenterer jo her, at mit embedsværk har styr på tingene – at der blev søgt og givet tilsagn om noget, der hed »Partier med plads« op til kommunalvalget, men det blev så ikke gennemført, og tilsagnet blev annulleret. Og jeg ved, at den tidligere formand for Venstres Ungdom hernede i salen har sagt til mig, at det kom for sent, så man ikke kunne nå det inden valget.

Så har man noget andet, der også hedder »Partier med plads«, og for det gælder altså, at det er på tværs af partierne. Der er givet et tilsagn på 142.000 kr., og som jeg har forstået det, kører det samtidig. Og så er der noget, der hedder Venstres Ungdom Nydansk, hvor der er et tilsagn på 210.000 kr., og det tilsagn er givet på betingelse af, at de andre ungdomspartier inddrages.

Så der er altså tale om to projekter, og begge drejer sig om, at ungdomspartierne på tværs er inddraget – der har så været et enkelt eller to, der ikke har villet være med. Men det er, hvad der er om den sag, vil jeg sige til hr. Naser Khader, og hvis man vil antyde, at Venstreministre giver tilskud til Venstrefolk, så kan det altså hermed tilbagevises.

Så var fru Astrid Krag noget negativ over for det frivillige – sådan hørte jeg det – og blev ved med at snakke om pædagognormeringer, og den melodi kender vi jo.

Men når jeg fremhæver det frivillige netop her i integrationsarbejdet, så er det jo, fordi vi ved, hvor vigtigt det er med et netværk. De frivillige – danskere eller indvandrere – som netop uden at være ansat, medlem af noget, der er normalt, gør en indsats, jamen de er virkelig med til en rigtig integration, der mange gange medfører, at man bliver venner, at man inviterer hin-

anden, at man bliver et netværk af stor betydning. Man har slet ikke de begrænsninger, som de ansatte har; man har jo lov til at være privat, når man er frivillig. Man har lov til at være privat, man har lov til at stifte venskab med de pågældende.

Det er virkelig en meget vigtig del af integrationen, og jeg vil godt benytte lejligheden til at takke alle de frivillige, der er med. Det er tusinder og atter tusinder, der er med i frivilligt arbejde – Røde Kors, flygtningehjælpen, alle mulige oplysningsforeninger, alle mulige projekter og alle mulige foreninger – og jeg havde nær sagt, hvide såvel som sorte danskere. Det er virkelig noget af det, der batter noget, fordi det virkelig stifter venskaber.

Til sidst skal jeg bare gentage, at vi altså fortsætter med at være selvkritiske og evaluere. Vi lytter som sagt til rådene, men udviklingen går jo under alle omstændigheder videre. Vi får flere og flere erfaringer, vi bliver bedre og bedre til at vurdere, hvad det er, der er brug for, og det er klart, at de evalueringer, jeg henviser til, selvfølgelig er eksterne evalueringer. Det var også derfor, jeg startede med at sige, at de sådan set koster – hvis jeg må bruge det udtryk, formand – det hvide ud af øjnene. Jeg husker bl.a. én evaluering, som var frygtelig dyr, og som jeg blev kritiseret vældigt for – den havde ikke direkte noget med integration at gøre, men i hvert fald indirekte – nemlig en evaluering af 24-års-reglen. Så rejste der sig en mægtig kritik, og jeg skulle til at svare på spørgsmål, nemlig om det nu var, fordi jeg ville ændre 24-års-reglen. Der var sandelig ikke meget opbakning til den evaluering, så det kniber måske også lidt med logikken; måske er det sådan lidt mere politisk end slagligt en gang imellem. Men som sagt: Jeg lytter til det hele, tager det ad notam og siger tak for debatten.

Kl. 18:29

Formanden:

Der er korte bemærkninger, som ministeren også skal lytte til, og den første er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:29

Morten Østergaard (RV):

Ja, det sidste er jeg en lille smule mælløs over. Hvis det drejer sig om den undersøgelse, som blev sat i gang, så mener jeg bestemt, at vi i hvert fald for Det Radikale Venstres vedkommende tog imod den med noget, der mindede om jubel, fordi ministerens forgænger jo har afvist, at noget sådant kunne lade sig gøre, altså

ikke mente, at man kunne evaluere 24-års-reglen. Så der vil jeg gerne sige – hvis ikke det står klart for ministeren – at vi synes, det er rigtig fint, og at vi, hvis ikke det var upassende, så simpelt hen ville applaudere her midt i Folketingssalen.

Så vil jeg også gerne takke for det samarbejde, vi har i satspuljekredsen; jeg synes egentlig, at den måde, det foregår på på integrationsområdet, på mange måder er forbilledlig med puljer, og at det så efterfølgende er embedsværket, der indstiller, frem for at det er ordførerne, sådan som det sker, når det er ovre hos velfærdsministeren, der sådan lidt sidder og river projekter frem og trækker dem væk igen og sådan nogle ting.

Men der er et spørgsmål, jeg vil stille. Når ministeren nu her i dag ikke synes, der er kommet et godt tilbud, som jeg forstår det, så undrer det mig altså, for var der noget bedre for en integrationsminister end at kunne samle hele Folketinget bag en fælles målfast, prioriteret, statslig indsats for at forbedre integrationen? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man ikke vil afprøve det – det må jo være, fordi man er fanget i blokpolitikens logik eller ikke kan få lov af Dansk Folkeparti. Men hvorfor vil ministeren i det mindste ikke afprøve de gode viljer? Det er dog en rimelig måde at drive parlamentarisme på.

Kl. 18:31

Formanden:
Ministeren.

Kl. 18:31

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jo, men jeg mener jo egentlig, at man kan se målsætningerne af regeringsgrundlaget. Der er jo faktisk gjort en del ud af også det holdningsmæssige, og det er noget, jeg selv lægger vægt på.

Som jeg har udtalt til forskellige konferencer, har vi i 2001 fået begrænset tilstrømningen til Danmark; vi har fået en integrationslov, som hele tiden skal følges op og hele tiden skal evalueres, og som jeg egentlig ikke tror vi er så uenige om; vi gør det løbende.

Men nu skal vi altså også give integrationen et ekstra løft med holdninger, og det fremgår jo egentlig af regeringsgrundlaget, og det kan vi jo selvfølgelig ikke – og vil vi ikke – begynde at løbe fra.

Nu går jeg ikke så meget på udsalg, men jeg vil da altid godt overveje de gode tilbud og også igen kvittere over for hr. Morten Østergaard

med hensyn til 24-års-reglen og sige tak for dét, men så samtidig bekræfte, at det slet ikke er lavet for at ændre 24-års-reglen.

Kl. 18:32

Formanden:
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:32

Morten Østergaard (RV):

Ja, med hensyn til det med 24-års-reglen virker det jo mere, som om ministeren er lidt bange for sin egen skygge. Altså, jeg går ud fra, at hvis man laver en evaluering, så afventer man vel konklusionerne, indtil man ligesom har fået den retur, og derfor er vi selvfølgelig glade for, at den der undersøgelse kommer. Så tager vi jo diskussionen på et oplyst grundlag, går jeg ud fra.

Men det undrer mig alligevel. Jeg synes, det er, som om integrationsministeren har opfattet ministeriet som sådan et elfenbenstårn, man kravler op i og sidder i og skuer ud over landet, og at man simpelt hen har valgt ikke at føre dialog.

Vi har set det på asylområdet. Altså, vi forlanger ingen kaffe, intet blødt brød, ikke så meget som bobler i danskvanden. Vi anmoder allernådigst blot om at få lov til at føre en dialog med ministeren, som eventuelt kunne føre til, at nogle af de ambitioner, vi har, nogle af de ideer, vi har, måske kunne finde nåde og samle et bredt flertal.

Der vil jeg bare spørge: Er det sådan, at ministeren synes, at det er formålstjenligt, at man også på integrationsområdet en gang imellem kan samles i bred enighed om nogle ting, eller er det fuldstændig ligegyldigt? For integrationsministeren handler det om at overbevise Dansk Folkeparti, og så er det ud over stepperne, for vi andre er ligegyldige.

Kl. 18:33

Formanden:
Ministeren.

Kl. 18:33

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nej, sådan er det jo ikke. Og selv om hr. Morten Østergaard fraskriver sig kaffe og blødt brød, så er jeg altså nødt til at sige, at der eksisterer et bilag derovre, hvor det jo er tydeligt, at hr. Morten Østergaard har været til stede – hvis vi nu skal tale om bilag. Så sådan vil det fortsat være: Hr. Morten Østergaard vil modtage flere invitationer.

Så vil jeg bare lige igen sige med hensyn til 24-års-reglen, at jeg ikke er enig med hr. Morten

Østergaard i, at man kun skal lave evalueringer for at ændre reglerne; så mener jeg også, at noget af hr. Morten Østergaards argumentation i forbindelse med integrationen falder.

Ja, vi står fast på den 24-års-regel, men det er da vigtigt i forbindelse med andre initiativer at vide, hvordan den virker, og det er da vigtigt for Folketinget at få at vide: Hvordan er det? Kan jeg f.eks. give den oplysning, som jeg gav i dag, altså at der er flere, der gifter sig med danskere osv.? Så det mener jeg er en vigtig undersøgelse. Og i øvrigt er det en opfølgning på en tidligere undersøgelse, så det er helt naturligt.

Men jeg takker igen og lytter og ser frem til, at hr. Morten Østergaard får serveret kaffe og brød hos mig.

Kl. 18:34

Formanden:

Her er flere korte bemærkninger. Der også fra hr. Naser Khader.

Kl. 18:34

Naser Khader (NY):

Det er mit indtryk, at ministeren synes, det er noget pjat med sådan en debat, nærmest spild af tid, men vi synes faktisk, det vigtigt, at vi får så meget integration for pengene som muligt.

Med hensyn til Venstres Ungdom vil jeg sige: Hvorfor skal Venstres Ungdom have integrationsmidler, når man har et parti som Venstre, der bruger 50 mio. kr. på at føre en valgkamp? Hvorfor skal de have fra integrationsmidlerne? Og hvad er der kommet ud af det ud over et par fodboldkampe på Blågårds Plads? Jeg vil gerne have at vide, hvad der er kommet ud af de penge, de har fået til integrationsprojektet.

Kl. 18:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 18:35

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er meget svært, når hr. Naser Khader er så upræcis. Jeg har ikke kunnet få noget konkret at vide om, hvad det er for nogle integrationsinitiativer, som hr. Naser Khader er utilfreds med, selv om han spreder om sig med generaliseringer og konsulenter, der er noget galt med osv. Jeg har ikke fået noget konkret at vide, så jeg er ude af stand til at svare på det, for jeg kan aldrig få noget konkret.

Nu siger hr. Naser Khader så, at jeg betragter forespørgslen i dag som spild af tid. Man må ikke sige heroppefra, at folketingsmedlemmer ikke taler sandt, men det jo tæt på, for hr. Naser

Khader har jo intet at have det i. Jeg har faktisk siddet her hele dagen. Så fortæller jeg om to projekter, som ungdomspartierne har fået som et tværpolitisk projekt, og så fortsætter hr. Naser Khader mod bedre vidende med at kalde det Venstres Ungdoms projekt. Jeg har gjort rede for det, jeg taler ikke særlig utydeligt, jeg taler ikke særlig uklart. Det er givet til et tværpolitisk projekt og på betingelse af, at det er tværpolitisk.

Kl. 18:36

Formanden:

Så er det fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 18:36

Astrid Krag (SF):

Jamen jeg er da glad for at høre, at ministeren ikke synes, at forespørgselsdebatten i dag har været noget pjat. Jeg synes nemlig også, det er rigtig vigtigt, at vi får taget debatterne om vores integrationsindsats, og angående det, ministeren siger, vil jeg også gerne klappe i mine hænder af de frivillige, der knokler hver eneste dag. Hr. Morten Østergaard ridsede op, i hvor mange forskellige sammenhænge vi i dag trækker på frivillige.

Men min pointe, som jeg også håber ministeren vil bekræfte mig i, er, at den brede indsats altså også tæller. De projekter og de puljer, vi har, tæller, men den brede indsats tæller vel også, hvis vi skal have integrationen til at virke, og derfor er det heller ikke ligegyldigt, når det gælder om at nå de udsatte unge, at sagerne hober sig op på socialrådgivernes borde, at livremmen er spændt ind, at normeringerne i børnehaver og vuggestuer er strammet osv. Det hele hænger sammen, hvis vi skal have integrationen til at virke, og det håber jeg også ministeren vil være enig med mig i.

Kl. 18:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 18:37

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi er i hvert fald enige om de frivillige, og jeg nævnte jo også klart, at projekterne er en lille del af det her.

Kommunerne står for en stor del af integrationen, herunder sprogskoler, som også kan have alle mulige andre udbydere, og det er meget tydeligt – det er ikke sikkert, fru Astrid Krag synes om det – at kommunerne i de senere år også er begyndt at udlicitere nogle af opgaverne til private firmaer, og at det oven i købet både er lyk-

kedes for kommunerne at tjene på det og er lyk- kedes for de private firmaer at få folk i arbejde.

Der er mange gode kræfter i gang alle steder, men det er vigtigt at sige til socialrådgiverne, at efter regeringsskiftet i 2001 skal socialrådgiverne altså ikke bare vende sig om og tage tilskud ned fra hylderne. De skal vise, at de tror på, at den enkelte kan komme i arbejde og blive integreret, det er målet.

Kl. 18:38

Formanden:

Fru Astrid Krag for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:38

Astrid Krag (SF):

Jeg vil meget gerne være med til at kigge på, også meget gerne sammen med ministeren, om sprogcentre har mulighed for at løfte den opgave, de skal løfte i dag med hensyn til sprogundervisning. Det er egentlig et meget godt eksempel.

Jeg har lavet en lang liste med forslag, som jeg ville have taget med herop, hvis jeg havde haft lidt længere taletid; som nybegynder troede jeg, jeg havde længere tid. Men det er konkrete forslag, som ministeren jo har efterlyst i sin pressemeldelse, og jeg vil bare sige, at jeg vil være parat til at komme med spandevs af konkrete forslag til ting, vi kan sætte i gang, hvis ministeren vil indkalde til nogle brede forhandlinger med alle Folketingets partier om, hvordan vi får en bedre integrationsindsats.

I forlængelse af de to forslag til vedtagelse, der er fremsat, er jeg nødt til at spørge, om ministeren har et bud på, hvorfor det er nødvendigt med et afværgeforslag, og hvorfor vi ikke kan få en ordentlig redegørelse, så vi får debatten om integration i det offentlige rum, og vi får diskussionerne om prioriteringerne her i Folketingssalen. Hvorfor vil man ikke have de brede aftaler, ikke have en dialog og ikke inddrage alle, der har noget at byde på, i møder? Om det bliver med blødt brød eller ej, er jeg lidt ligeglad med.

Kl. 18:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 18:39

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg har aldrig udtalt mig imod brede aftaler, men jeg kender naturligvis historien og ved, hvor vanskeligt det var at få nogen som helst med på integrationsloven ud over Dansk Folkeparti. Det er Dansk Folkeparti, der har støttet regeringens politik, det er der jo ikke nogen grund

til at lægge skjul på, og integrationsloven giver en lang række muligheder for dem, der skal sørge for integrationen ude i landet, så der er ikke noget grundlæggende, vi har tanker om at lave om på. Men som sagt lytter jeg gerne.

Så vil jeg sige, at når man hele tiden taler om redegørelse, var det jo dejligt, hvis man var lidt mere konkret frem for det diffuse med, at vi bare skal have redegørelse. Jeg vil anbefale de tilstedeværende og dem, der lytter, at starte med at gå ind på Integrationsministeriets hjemmeside og se, hvor mange redegørelser der ligger der. Når man så har læst alle de redegørelser, kan man komme og fortælle mig ... Jeg kan se, at fru Astrid Krag ikke er så interesseret i at samarbejde, at hun overhovedet gider høre efter mit svar, og det er jo i sig selv interessant. Men det, jeg var i gang med at anbefale fru Astrid Krag fra SF, er, at hun læser alle de redegørelser, der er på ministeriets hjemmeside, og så kommer og fortæller mig, hvad det er, hun mangler af redegørelser.

Kl. 18:40

Formanden:

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:40

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg havde jo egentlig også tænkt mig at spørge til, hvordan det kan være så svært for regeringen – der jo ellers netop selv lægger evalueringer og alle mulige andre ting frem og synes, at det er et rigtig godt middel, og gerne pådutter både kommuner og organisationer og andre, som selvfølgelig modtager statslige penge, at lave evalueringer og redegørelser – at samle tingene sammen og bruge dem til at få en debat her i Folketinget om de mål og midler, vi bruger i integrationsdebatten. Men jeg vil sige, at afvisningen måske ikke kommer så meget bag på mig, set i lyset af at jeg igen hører en minister, der negligerer de problemer, vi har med integrationen i Danmark. Vi hører igen en minister, som åbenbart bakker op om statsministeren: De uroligheder, vi så, var de unges eget ansvar, det var deres familiers ansvar; selv hvis forældrene var fuldstændig forsvundet, var det også de familiers ansvar, og regeringen har absolut intet ansvar for at sikre, at integrationen foregår bedre, at de unge ikke render rundt og laver uroligheder, og at de har andet at tage sig til.

Det er jeg selvfølgelig ret skuffet over, for så kan man jo spørge sig selv, hvorfor man synes, man har brug for netop at bruge en masse mid-

ler på projekter, der har med mentorordninger eller andre ting at gøre.

Kl. 18:41

Formanden:
Ministeren.

Kl. 18:41

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu har jeg jo slet ikke talt om Nørrebro i dag, men jeg benytter gerne lejligheden til igen at sige, at jeg tager dyb afstand fra de forbrydere, der brænder andre folks hytter og biler af og generer småfolk, der har en gammel bil stående, der ikke er kaskoforsikret, og som skal transportere deres børn i børnehaven. Jeg synes, det er afskyeligt, og jeg synes, at der skulle have været taget mere afstand fra det fra andre partiers side.

Så vil jeg om det med redegørelser igen sige: Jo, vi har en klar offentlighedspolitik. Vi har en nøje fastlagt politik – som vi hele tiden diskuterer – for, hvad vi redegør for. Og det redegør vi for for alle på vores hjemmeside. Det er den moderne form for redegørelse og offentliggørelse, så alle kan få samme indsigt. Desværre gider pressen jo ikke læse så meget på hjemmesider, for så får de nogle nyheder, som andre journalister også kunne læse. Men der er en guldgrube af oplysninger på hjemmesiden. Læs dem, kom og sig, hvad der mangler, og lad os så snakke om, hvad der mangler.

Kl. 18:42

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en sidste bemærkning.

Kl. 18:42

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Den opfordring vil jeg selvfølgelig også gerne tage op. Jeg har været inde og kigge på hjemmesiden før, og det er altid svært at påpege ting, der mangler. Typisk kan man se fejl ved de ting, der er, men de ting, der mangler, er jo dem, man ikke kan se, kan man sige.

Men der var jo ikke nogen partier, som ikke tog afstand fra den ballade, der foregik, og det interessante er, at ministeren omtaler, at det foregik på Nørrebro. Det er altså slet ikke gået op for ministeren, at udsatte boligområder i store dele af Danmark stod i brand, og at der ikke kun var tale om gamle biler uden kaskoforsikring, men også om alle mulige andre ting. Det viser da bare den ansvarsforflygtigelse, der er i regerin-

gen, over for, hvad der egentlig foregik i de uger i Danmark, hvor Danmark stod i brand.

Når man så taler om uddannelse: Der er faktisk sket et fald i antallet af unge, som gennemfører en kompetencegivende uddannelse i Danmark, i den her regerings tid. Og noget af det kunne da godt hænge sammen med skolepraktikordningen, for det var jo faktisk en mulighed for at sikre en garanti for, at unge kunne gennemføre deres uddannelse, uanset om de kunne finde en praktikplads eller ej. Jeg synes, det er meget underligt, og det klæder ikke ministeren at stå her og være så skrāsikker, når man samtidig giver midler ud til uddannelseskaravaner og andet og for næsten tiende år i træk bidrager til TAMU, som er et rigtig godt integrationsuddannelsesprojekt, med satspuljemidler. Hvorfor har man ikke fundet de penge endnu ovre på Undervisningsministeriets område?

Kl. 18:44

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 18:44

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal ikke kunne svare for undervisningsministeren, men når fru Sophie Hæstorp Andersen siger, at det er svært at se det, der mangler, kan jeg ændre det til: det, som fru Hæstorp Andersen savner. Hvis ikke det savnes, er det måske heller ikke nødvendigt.

Kl. 18:44

Formanden:

Tak til integrationsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er afsluttet.

Så kan jeg oplyse, at afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil finde sted på torsdag, den 24. april.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om folkeskolen. (Revision af lov om ændring af lov om folkeskolen. (Mere frit skolevalg inden for og over kommunegrænser))

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 28.03.2008).